

V. évfolyam 11. szám
2024. november

ADÓZÁS/SZÁMVITEL

A szakma lapja

Fókuszban a sajáttőke-vesztés

Dr. Crespo Zsuzsanna

A könyvelők és a
Pénzmosás elleni törvény

VEZINFÓ

Kiadó és Tanácsadó Kft.

Csegzi Dalma

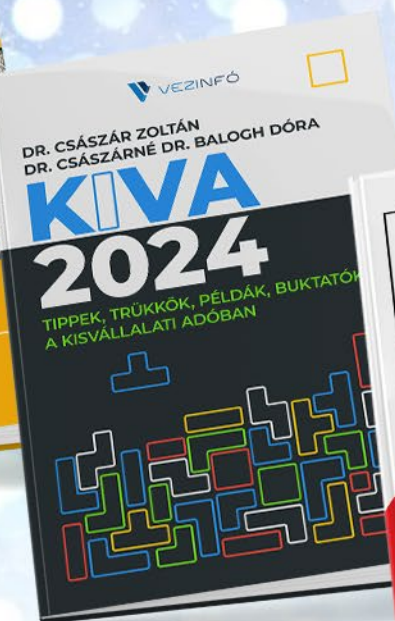
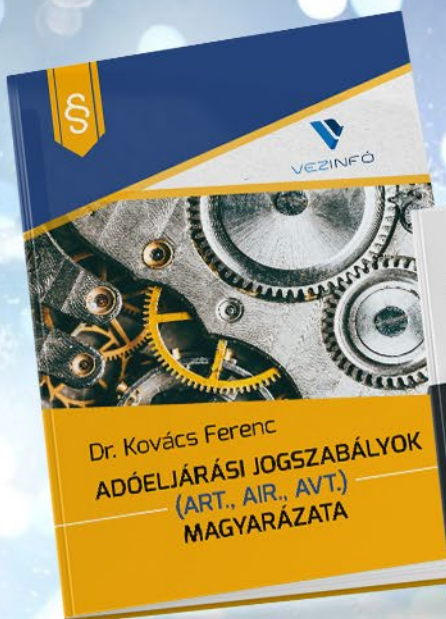
Segédlet: az áthárított áfa
levonásának tételes tiltása
és oldásai

Sándorné Új Éva

Az osztalékelőleg tudnivalói

Aktuális, sallangmentes szakkönyvek!

A4
formátum

- Minden teendő egy helyen
- Gyakorlati példák
- Nyomtatványok
- Ellenőrzési tapasztalat

[www.
szakkonyvshop.vezinfo.hu](http://www.szakkonyvshop.vezinfo.hu)

Kiadja a VEZINFÓ Kiadó és Tanácsadó Kft.
1143 Budapest, Gizella út 42–44.
Tel.: (06-1) 236-0635, e-mail: info@vezinfo.hu
www.vezinfo.hu

Felelős kiadó, főszerkesztő: Tóth Csaba

Szakmai szerkesztő: Horváth Géza

Szerzők, közreműködők:

Dr. Andor Ágnes
Berkeiné Dobrocsi Beáta
Bonác Zsolt
Dr. Bölcskei Krisztián
Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna
Dr. Császár Zoltán
Dr. Csátaljay Zsuzsanna
Czöndör Szabolcs
Egri István Iván
Egri-Retezi Katalin
Farkasné Gondos Krisztina
Dr. Futó Gábor
Gottgeisl Rita
Dr. Horváth István
Horváthné Szabó Beáta
Karácsony Imréné
Kelemen István
Dr. Kelemen László
Dr. Kovács Ferenc
Láng Noémi
Morvai Natália
Dr. Sallai Csilla
Széles Imre
Dr. Sztankó Dániel
Tóth Mihály
Vadász Iván
Vira Sándor

Kiadói szerkesztő: Kövesdi Edit

Nyomdai munkák: Prime Rate Kft.

Felelős vezető: Dr. Tomcsányi Péter

© Vezinfo Kiadó és Tanácsadó Kft.
ISSN 2631-102X

Minden jog fenntartva! Az Adózás/Számvitel szaktájékoztató tartalma jogvédett. A lapban közzétett cikkek, hírek, információk másolása, sokszorosítása, fordítása, közreadása és publikációs célokra történő felhasználása csak a kiadó, illetve a szerző írásbeli hozzájárulásával megengedett. A szakmai információkat, híreket a legmegbízhatóbb forrásokból merítjük és ellenőrizzük; a megjelenés időpontjában fennálló köteles gondosságunk ellenére átvett téves értesülésekért felelőséget nem vállalunk.

Botka Erika	4
Fókuszban a sajáttőke-vesztés	
Tőkevédelmi szabályok	
A saját tőke rendezésének lehetőségei	
Dr. Csátaljay Zsuzsanna	6
Az ingatlanértékesítés mint termékértékesítés fogalma, fajtái	
Klasszikus adásvétel	
Értékesítés tulajdonjog-fenntartással (részletfizetés nélkül)	
Értékesítés tulajdonjog-fenntartás nélkül	
Értékesítés részletfizetéssel (részletvétel)	
Hitelre vásárlás	
Széles Imre	12
Járulékfizetés többes jogviszonyban és különböző pénzbeli ellátások folyósítása alatt	
Bonác Zsolt	16
Adóügyben hozott döntés vs. büntetőügy	
Csegzi Dalma	18
Az áthárított áfa levonásának tételes tiltása és oldásai – segédlet az Áfa tv. 124–125. §-ához	
Dr. Crespo Zsuzsanna	21
A könyvelők és a Pénzmosás elleni törvény (könyvajánló)	
Miért kell ezzel foglalkozni?	
Ki a tényleges tulajdonos?	
Bonyolult cégstruktúra – esetpéldák	
Sándorné Új Éva	25
Az osztalékelőleg tudnivalói	
Szabó Gábor	28
Az adóeljárás változásai 2025-re	
Székhelyszolgáltatói nyilvántartásban történő szereplés	
E-nyugta, e-pénztárgép	
Art., Air. változások	
Dr. Rabné Dr. Barizs Gabriella	30
Áttérés TAO-ról KIVA-ra és fordítva – teendők évvizsgáló közveletével	
Bonác Zsolt	32
Hogyan alakulhat a katás egyéni vállalkozó adóalanyiséga, ha online felületen értékesít?	
Az ügyvéd válaszol	36
A részteljesítés elszámolása	
A munkáltató adatvédelmi teendői a kötelező üzemorvosi vizsgálat új szabályai kapcsán	

FÓKUSZBAN A SAJÁTTŐKE- VESZTÉS

Az Online Beszámoló és Űrlapkitöltő Rendszer (OBR), valamint a Cégbíróság közötti összeköttetés az elmúlt időszakban nem volt aktív, most azonban ez megváltozott, újraindultak olyan eljárások, melyek több tízezer céget érintenek. Hogyan készüljünk fel, mik a tőkevédelmi szabályok a Ptk. szerint, milyen lehetőségek vannak a saját tőke rendezésére? Ezeket a kérdéseket igyekszik megválaszolni lényegre törően az alábbi írás.

BOTKA ERIKA

Az ORB különböző ellenőrzési funkciókkal rendelkezik, és a Cégbírósággal való elektronikus összeköttetés révén a sajáttőke-vesztést is ellenőrizni képes.

Sajáttőke-vesztés esetén törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezhető, és ha ez nem kerül a tulajdonosok részéről rendezésre, a törvényességi felügyeleti eljárás kényszertörlési eljárássá válik. Kellemetlen újdonság, hogy a kényszertörlési eljárás eddigi ingyenessége megszűnik; az illetéke 250 000 Ft lett.

Nézzük meg, a Ptk. alapján milyen tőkevédelmi szabályok léteznek!

Tőkevédelmi szabályok

Fontos leszögezni, hogy a tőkevédelmi szabályok csak korlátolt felelősségű társaságokra, valamint részvénytársaságokra vonatkoznak; így például betéti társaságokra nem. A bt. felelőssége korlátlan, ha negatív a saját tőkéje, akkor is szabályszerű a működése.

Közbenső mérleggel nem lehet dokumentálni, hogy a saját tőke helyreállt, ezért tulajdonosi intézkedést kell hozni. A Ptk. teljes üzleti évre hivatkozik, e szerint ellenőriz az OBR is.

„Lassú” (folyamatos) tőkevesztés [Ptk.3:133. §]

Ha a társaság az egymást követő két teljes üzleti évben nem rendelkezik a társasági formához tartozó előírt jegyzett tőke összegének megfelelő saját tőkével, akkor tulajdonosai kötelesek a második év beszámolójának elfogadásától számított három hónapon belül a saját tőke pótlásáról gondoskodni. Ha

ezt elmulasztják, akkor a társaság 60 napon belül megszűnik, vagy át kell alakulnia olyan társasággá, amely követelményeknek eleget tesz.

Hirtelen tőkevesztés – kft. esetén [Ptk. 3:189. § a)-b) pont]

Az ügyvezető késedelem nélkül köteles összehívni a taggyűlést vagy taggyűlés tartása nélküli döntéshozatalt kezdeményezni a szükséges intézkedések megtétele céljából, ha tudomására jut, hogy

- a társaság sajáttőkéje-vesztesége folytán a **törzstőke felére csökkent**,
- a társaság saját tőkéje a törzstőke törvényben meghatározott minimális összege alá csökkent,

A taggyűlés ezzel kapcsolatos határozatait három hónapon belül végre kell hajtani. Ha a taggyűlés befejezését követő három hónapon belül az összehívásra okot adó körülmény változatlanul fennáll, a törzstőkét le kell szállítani.

Hirtelen tőkevesztés – rt. esetén [Ptk. 3:270. §]

Az igazgatóság köteles nyolc napon belül a szükséges intézkedések megtétele céljából a közgyűlést összehívni, ha bármely tagjának tudomására jut, hogy

- a részvénytársaság saját tőkéje veszteség következtében **az alaptőke kétharmadára csökkent**,
- a részvénytársaság saját tőkéje az alaptőke törvényben meghatározott minimális összege alá csökkent.

A részvényesek kötelesek olyan határozatot hozni, amely alkalmas a megjelölt okok megszüntetésére, vagy dönteniük kell a társaság átalakulásáról, egyesüléséről vagy szétválásáról.

A közgyűlés ezzel kapcsolatos határozatait három hónapon belül végre kell hajtani. Amennyiben három hónapon belül az összehívásra okot adó körülmény változatlanul fennáll, az alaptőkét le kell szállítani.

A saját tőke rendezésének lehetőségei

A sajáttőke-rendezésre több lehetőség is kínálkozik, de ezek adóvonzatáról nem szabad megfeledkeznie a döntéshozóknak.

Értékelési tartalék (piaci értékelés) bevezetése: ingatlanok, más cégben való részesedés lehet ilyen például. Fontos, hogy mikro beszámolót alkalmazók nem élhetnek ezzel a lehetőséggel.

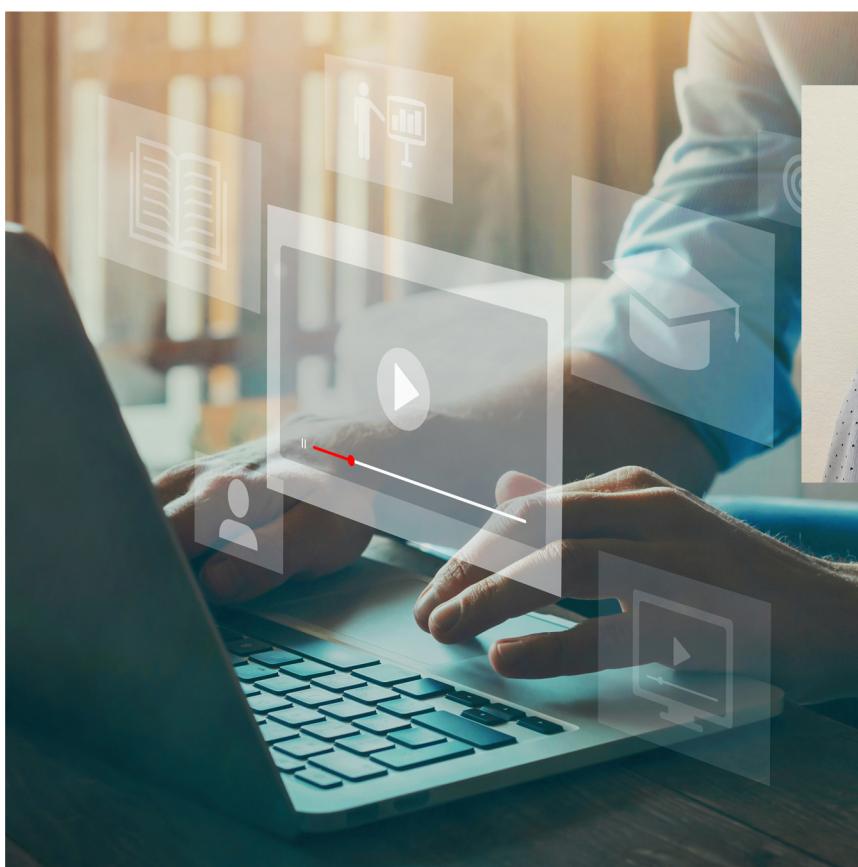
Tulajdonosi követelés (például kölcsön) elengedése, véglegesen kapott pénzeszköz: a bevétel a társaságiadó-alap része lesz, kivéve az osztalékkelengedés esetét. A magánszemély tulajdonosnál ajándékozási illeték lép fel, kivéve nála is az osztalékkelengedést.

Átalakulás: Ennek mérlegeléséhez fontos információ, hogy a jogutódnak nem lehet a vagyonmérlegében negatív sajáttőke-elem (például eredménytartalék), tehát ezt rendezni kell

- tőketartalékból (a vagyon felértékelése a tőketartalékot növeli), vagy jegyzett tőkéből,
- ha ezek a tőkeelemek nem elegendőek, akkor vagyoni hozzájárulást kell teljesíteni.

Cikkünk **Botka Erika** (PM osztályvezető, könyvvizsgáló) Adókonferencia 2025 című, 2024. november 28-án tartott előadása alapján készült.

Vezinfó

**VIDEÓ/E-LEARNING
KÉPZÉS**

SZÁMVITEL 2024

2024-es számviteli változások,
Osztalék számvitele, Követelések számvitele,
Egyéb bevételek, egyéb ráfordítások

MEGRENDELEM! »

**Könyvelők: 8 kredit,
Adótanácsadók, adószakértők:
7 kredit,
Könyvvizsgálók: 4 kredit**

AZ INGATLANÉRTÉKESÍTÉS MINT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉS FOGALMA, FAJTÁI

Ebben a cikkben végigvesszük az ingatlannal összefüggő egyes gazdasági események áfavonatkozásait.

DR. CSÁTALJAY ZSUZSANNA

Klasszikus adásvétel

Az Áfa tv. 9. § (1) bekezdése szabályozza az ellenértékes termékértékesítés alapesetét, így az ingatlan-eladás alapesetét is. E szerint „termék értékesítése: birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.” A 2. §-ban szabályozott általános alkalmazási hatályból következik, hogy ennek a tényállásnak feltétele, hogy ellenérték fejében kerüljön sor a tulajdonoskénti rendelkezés jogának átengedésére.

Az egyszerű adásvétel az Áfa tv. 9. §-a szerinti termékértékesítési konstrukció alapesete, de nemcsak az tartozik ide. (A Ptk. szerint az adásvétel alapján az eladó köteles a terméket az eladó birtokába bocsátani és tulajdonába adni, a vevő pedig a vételárat – ami pénz – megfizetni, azonban az áfa szabályai szerinti a 9. §-ba tartozó termékértékesítés-fogalom – mint ahogy látni fogjuk – ennél tágabb kört ölel fel.)

Az ingatlanértékesítés alapesete megvalósulásának az áfatörvény alkalmazásában a következő szükséges elemei vannak:

- az ingatlan átadója tulajdonoskénti rendelkezési jogot tudjon átruházni a vevőre (nem feltétel, hogy tulajdonos legyen, elég, ha csak arra jogosítani tud),
- az ingatlan átvevője tulajdonosként rendelkezésre jogosulttá váljon, vagy más ehhez hasonló joghatást eredményezzen az ügylet (nem feltétlenül tulajdonjogot vár tehát a törvény, elegendő lehet az ahhoz hasonló jogosítvány),
- az ingatlan átengedése megtörténjen,
- az átengedés ellenérték fejében történjen.

Ebből a fogalom meghatározásból látszik, hogy a jogalkotó szándékoltan tágabban húzta meg az általános termékértékesítési tényállás alkalmazási körét a Ptk. adásvétel fogalmánál. Ezt az alapelvet az Európai Bíróság következetesen a következőképpen fogalmazza meg: „A termékértékesítésfogalom nem a tulajdonátruházásnak az alkalmazandó nemzeti jogszabályokban előírt formáira utal, hanem magában foglal bármely, materiális javak átruházására irányuló ügyletet, amelynek során az egyik fél feljogosítja a másik felet, hogy e javakkal úgy rendelkezzen, mintha azok tulajdonosa lenne”.

Ezért azzal, ha egy ingatlanügyletről bebizonyítjuk, hogy nem adásvétel polgári jogilag, még egyáltalán nem biztos, hogy termékértékesítésként nem adóköteles.

Az általános termékértékesítési fogalomból következően termékértékesítésnél – így ingatlan-eladásnál is – ellenértéken bármilyen vagyoni előny értendő, amit a termékértékesítés fejében az értékesítő kap vagy kapnia kell a termék beszerzőjétől vagy harmadik személytől [259. § 6. pont]. Az ellenérték nemcsak pénz lehet, hanem bármilyen vagyoni érték, másik termék, értékpapír, valamely szolgáltatás, illetve tevékenységtől való tartózkodás, követelésmérséklés is. Amennyiben nem pénz az ellenszolgáltatás, hanem másik termék (pl. ingatlan), akkor az polgári jogilag ugyan nem adásvétel, hanem csereügylet, de a termékértékesítés fogalmkörébe annak tág meghatározása miatt beletartozik, tekintettel arra, hogy az ellenérték fogalma az áfa rendszerében mindenfajta vagyoni előnyt magában foglal. Ugyanezen okból, ha nem pénz, hanem egy már meglévő követelés-csökkenés az ellenérték, az is a termékértékesítés alapesetében tartozik, függetlenül attól, hogy nem minősül polgári jogilag adásvételnek.

Az áfarendszer alapelveiből következően közös, hogy ezek a cselekmények, joghatások – az in-

gatlan feletti rendelkezési jog átengedése – önkéntes alapon (szerződéssel) vagy kényszer hatására (hatósági vagy bírósági határozat vagy árverés) történnek meg [Áfa tv. 16. § (1)]. Ezért például az ingatlan kisa-játítására is kiterjed az áfa hatálya.

A termék átengedése jelenti általános esetben a termék tulajdonátruházás jogcímén történő birtokbaadását. A birtokbaadás alatt a polgári jogi szabályokhoz hasonlóan az áfa alkalmazásában sem csak a kézről kézre átadást értjük, hanem minden olyan cselekményt, amelynek eredményeképpen az ingatlan az átadó hatalmából az átvevő hatalmába került. Ilyen cselekmény például az ingatlan kulcsainak átadása (jelképes átadás), vagy az is, ha a már más jogcímén, például bérlőként birtokolt ingatlant adásvétel jogcímén kezdi birtokolni a vevő. Ha például a bérlő megvásárolja a bérbeadótól a bérleti szerződés címén már egyébként is nála lévő ingatlant, vagy a szivességi használó az általa ingyenesen használt ingatlant, akkor értelemszerűen nem fogja külön fizikai birtokbaadási aktus kíséрни a termékértékesítést, hiszen a termék már fizikailag nála van. Azonban jogi értelemben mégis történik átengedés azzal, hogy a felek megállapodnak, hogy mely időponttól kezdődően már nem mint használó, illetve bérlő, hanem tulajdonos fogja birtokában tartani az ingatlant.

A birtokbaadás eredetileg polgári jogilag a kézről kézre, azaz a fizikai átadást jelentette, illetve a korábban felsorolt, a római jogon alapuló klasszikus polgári jogi átadási módozatokat, azonban az a fizikai birtokbaadás mellett minden más olyan módon megvalósulhat, ami kétségtelenné teszi, hogy a dolog az átruházó hatalmából a megszerző hatalmába került. Az új Ptk. egyebekben már nem is említi a tényleges hatalmat, hanem a dolog birtokának átruházását állítja követelményként. [5:38. § Az átruházás]. (Új Ptk. „6:215. § [Adásvételi szerződés] (1) Adásvételi szerződés alapján az eladó dolog tulajdonjogának átruházására, a vevő a vételár megfizetésére és a dolog átvételére köteles. (2) Ha az adásvételi szerződés tárgya ingatlan, az eladó a tulajdonjog átruházásán felül köteles a dolog birtokának átruházására is. Ha a szerződés tárgya ingatlan, az adásvételi szerződést írásba kell foglalni.”)

Ezzel kapcsolatosan hangsúlyozzuk, hogy mivel az áfatörvény a polgári jogi adásvételnél szándékoltan tágabban határozza meg a termékértékesítés fogalmát, annak rész tényálláselemeként meghatározott „átengedés” fogalom is szándékoltan különbözik a polgári jogi „átruházás” fogalomtól, továbbá

a birtokbaadás mint feltétel sem szerepel külön az áfatörvény termékértékesítési tényállásánál.

Tulajdonosként való rendelkezési jog

Az áfatörvény (és a héairányelv is) atekintetben is tágabban határozza meg a polgári jogi adásvétel fogalomnál az áfabeli termékértékesítés fogalmát, hogy elvileg nemcsak abban az esetben valósul meg termékértékesítés, amikor az átvevő szorosan vetten polgári jogilag tulajdonosa lesz a terméknek (így elvileg az ingatlan sem, bár ennél a gyakorlatban ritkábban fordul elő), hanem akkor is, amikor az átvevő jogszerűen úgy rendelkezik a termék felett, mintha tulajdonosa lenne.

Az Európai Bíróság ezt a következőképpen fogalmazza meg a C-78/12. sz. „EvitaK” EOOD ügyben: *„Ebből következően akkor minősül valamely ügylet a 2006/112 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti »termékértékesítésnek«, ha azáltal az adóalany oly módon ruház át materiális javakat, amely feljogosítja a másik felet, hogy azokkal úgy rendelkezék, mintha a tulajdonosuk lenne, anélkül hogy az érintett javak feletti tulajdonjog megszerzésének formája befolyásoló lenne e tekintetben.”*

A tulajdonjog polgári jogi fogalma egy olyan összetett dologi jog, amely több részjogosultságból tevődik össze: a birtoklás, használat, hasznok szedésének joga, illetve a rendelkezési jog, amely utóbbi magában foglalja a dolog elidegenítésének, megsemmisítésének jogát vagy azt, hogy a dologról halál, illetve jogutódlás esetére rendelkezzen a tulajdonos. Az áfatörvény a termékértékesítés megvalósulásához azonban nem feltétlenül várja el, hogy az átvevő valamennyi részjogosultsággal rendelkezzen; elegendő, ha gazdasági értelemben és a külvilág számára – egyébként jogszerűen – tulajdonosként jelenik meg. (Attól még tehát az áfa tekintetében megvalósulhat a termékértékesítés, hogy a tulajdonjog nem teljesedett ki, és így például a vevőtől még nem lehet örökölni.) A C-320/88. sz. Safe-ügyben adja meg éppen ingatlanértékesítés kapcsán ennek az ún. *economic ownership* koncepciónak az elvi alapját. Ebben az esetben az átengedés feltételes tulajdonátruházási szándékkal történt meg, de a tulajdonjog polgári jogi kiteljesítése előtt a termék átadásakor megvalósult az EUB értelmezése szerint a termékértékesítés.

Tételezzük fel például, hogy az ingatlan 10 000 000 Ft-os vételárát május 25-én teljes egészében egyösszegben kiegyenlíti a vevő, az eladó ezzel a nappal hozzájárul a vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilván-

tartási bejegyzéséhez és ugyanekkor az ingatlan kulcsainak az átadására is sor kerül. A vevő tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba június 3-án jegyzik be. Az ingatlanértékesítés teljesítési időpontja ebben az esetben május 25. és nem június 5., tekintettel arra, hogy a vevő már május 25-től tulajdonoskénti rendelkezési jogot gyakorol az ingatlan felett. (Amennyiben a vevő például április 15-én 2 000 000 Ft-os foglalót fizetett, akkor a foglaló erejéig április 15-én keletkezik adókötelezettség, azonban a további teljesítési időpontok változatlanul alakulnak.)

Általános esetben a termék átadása és tulajdonjogának átruházása egy időben egy aktussal történik, ilyenkor ez a termékértékesítés teljesítési időpontja. Előfordulnak azonban olyan esetek, amikor időben elválik ez a két cselekmény: ennek tipikus példája a tulajdonjog fenntartásos adásvétel, illetve a zártvégű lízing.

Mielőtt azonban a fent említett esetekre kitérnénk, nézzük meg, hogy az utóbbi példában változik-e a teljesítési dátum, ha május 25-én, a vételár teljes kiegyenlítésekor nem kerül sor az ingatlan birtokbaadására, hanem csak június 15-én adja át az eladó az ingatlan kulcsait. Az adókötelezettség keletkezésére ennek nincsen hatása, ugyanis május 25-én a vevő tulajdonoskénti rendelkezésre jogosítására sor került, így ez az időpont a teljesítés időpontja.

Értékesítés tulajdonjog-fenntartással (részletfizetés nélkül)

Ingatlan-adásvételnél gyakran előfordul olyan konstrukció, hogy nem részletekben fizetik ki a vételárat, hanem egyösszegben, esetleg úgy, hogy előzetesen foglalót/előleget is teljesítettek. Ennek a konstrukciónak a jogalapját megadja a régi és az új Ptk. azzal, hogy lehetőséget ad az eladónak, hogy a tulajdonjogot fenntartsa az áru kifizetéséig, függetlenül attól, hogy részletre fizetésben állapodnak-e meg.

Példa

Például az eladó május 15-én megkötí az ingatlan-adásvételi szerződést (esetleg akkor beszéd 2 000 000 Ft foglalót), majd a vételár többi részét, 8 000 000 Ft-ot július 31-ig kell egyösszegben kifizetni. Ugyanakkor a vételár teljes kiegyenlítéséig fenntartja az eladó a tulajdonjogát, tehát addig nem adja meg az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez az engedélyt.

Ennek lehet olyan változata, hogy a vételár teljes kifizetéséig nem léphet birtokba a vevő, de az is elő-

fordul, hogy a birtokbalépés megelőzi a vételár teljes kiegyenlítését, ami egyösszegben történik.

Fontos tudni, hogy adójogi értelemben ez a konstrukció is az Áfa tv. 9. § (1) bekezdésében szabályozott általános termékértékesítési tényállás hatálya alá tartozik, tekintettel arra, hogy nem részletekben kerül sor a fizetésre. Amennyiben részletfizetéses kikötést is tartalmaz a szerződés (a Ptk.-ban ez lényegében a részletvétel, de itt sem jelenik meg mögöttes jogforrásként a Ptk.), akkor az ügylet másik áfatörvénybeli jogcím [Áfa tv. 10. § a) pont] alapján adózik.

A minősítésnek elsősorban a teljesítési időpont szempontjából van jelentősége. A teljesítés időpontját az Áfa tv. 55. § (1) bekezdés alapján kell megállapítani, vagyis áfa szempontból akkor minősül teljesítettnek az értékesítés, amikor a tulajdonoskénti rendelkezés megvalósul. Ez a dátum egyértelmű akkor, amikor a tulajdonjog átkerülése előtt nem történik birtokbaadás, hiszen ilyenkor az a nap a teljesítés időpontja, amikortól az eladó hozzájárulását adja, hogy a vevő tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezzék. (Vigyázat, nem a tényleges ingatlan-nyilvántartási bejegyzés dátuma a döntő, mivel adójogi értelemben a tulajdonoskénti rendelkezés jogát már azt megelőzően, a bejegyzési engedély megszerzésének napjától megszerzi.)

Ha tehát a fenti példában az eladó július 31-ig, amikor is hozzájárul a vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez, nem adja a vevő birtokába az ingatlant, akkor az adókötelezettség a következőképpen alakul:

Május 15-én a 2 000 000 Ft-os foglaló átvételkor – ezt a napot teljesítési időpontként megjelölve – előlegrszámlát kell az eladónak kiállítania, feltéve, hogy egyenes adózású az ingatlanértékesítés, például építési telket, félkész ingatlant vagy új ingatlant értékesítenek, vagy régi ingatlant úgy, hogy az eladó adókötelezettséget választott és a vevő nem adóalany. Ilyen esetekben ugyanis egyenes adózású az ingatlanértékesítés, és az előleg/foglaló adózási pont. Majd július 31-ei teljesítési időponttal, amikor az eladó hozzájárul a vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez, kiállításra kerül a végszámla, amely alapján a maradék 8 000 000 Ft képez adóalapot. Fontos tudni, hogy nem a vevő tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének napján teljesül adójogilag az ügylet, hanem korábban: akkor, amikor az eladó a bejegyzési engedélyt megadja. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy amennyiben az eladó május 15-én a foglaló átvételkor

megadta ugyan a tulajdonjogi bejegyzési engedélyt, azonban azt a vételár teljes kiegyenlítéséig ügyvédi letétbe helyezte, akkor a bejegyzési engedély akkor minősül megadottnak, amikor az kikerül az ügyvédi letétből. (Például ha július 31-én kerül a teljes vételár kiegyenlítésre és ezzel a nappal kerül ki az ügyvédi letétből a május 15-én letétbe helyezett bejegyzési engedély, akkor ez a nap az ingatlanértékesítés teljesítési időpontja.)

Ha az adókötelezettséget választott eladó a régi ingatlan adóalanynak értékesíti, akkor az előleg/foglaló átvétele nem adózási pont, tekintettel arra, hogy fordított adózású az értékesítés. Ebben az esetben az előleg/foglaló átvételéről számlát ugyan ki kell bocsátani, de a teljes 10 000 000 Ft-os ellenérték a július 31-ei teljesítési időpontú számlában szerepel a fordított adózás szabályai szerint. A vevőnek a számla kézhezvételekor keletkezik adókötelezettsége az Áfa tv. 60. § (1) bekezdés alapján, ami – feltételezve, hogy például augusztus 2-án veszi kézhez a vevő a számlát – azt jelenti, hogy a vevő az augusztusról szeptember 20-ig beadandó áfabevallásban szerepelteti a szóban forgó adóösszeget, míg az eladó az áfa nélküli értéket már a teljesítési időpont szerinti, azaz a júliusról augusztus 20-ig benyújtandó áfabevallásban.

Amennyiben nem kerül sor előleg/foglaló átadására, akkor az adókötelezettség azzal a különbséggel alakul a fenti példához képest, hogy előleg jogcímén nem keletkezik adókötelezettség és az azon kívüli fentebb megjelölt adókötelezettségi időpontokban a teljes vételár adóalapot képez.

Bonyolultabb azoknál az eladásoknál megállapítani a teljesítési időpontot, amelyeknél a vételár kifizetését (és a tulajdonjog átruházását) megelőzően a vevő birtokba lép. Ezen ügyletek sajátossága, hogy a tulajdonoskénti rendelkezési jog megvalósulása szempontjából döntő két mozzanat, a birtokbaadás és a tulajdonátruházás időpontja nem esik egybe. Polgári jogi szempontból nyilvánvalóan az adásvétel döntő mozzanata a tulajdonátruházás, hiszen a tulajdonjogi részjogosítványok (birtoklás, használat, hasznok szedésének a joga) ekkor teljesednek ki, azonban az áfa tekintetében ezeknél a konstrukcióknál is azt kell eldönteni, hogy mi az a mozzanat, amikortól az átvevő a kívülvilág számára és az adott ügylet áfa szempontból lényeges jogkövetkezményei tekintetében a tulajdonoshoz hasonló jogosítványokkal rendelkezik. Ha ugyanis a konkrét ügylet során az áfa szempontjából lényeges jogosítványokkal (birtok, használat, hasznok szedése stb. – ún. gazdasági ér-

telemben véve tulajdonosként) már a birtokbaadástól rendelkezik a vevő – ez egyébként a tipikus –, függetlenül attól, hogy még nem tulajdonos, úgy már ezen időpontban keletkezik adókötelezettség, a vevőnél pedig levonási jog. Mindazonáltal általánosságban kijelenthetjük, hogy a joggyakorlat tipikus esetben már akkor teljesítettnek tekinti adójogilag az ingatlanértékesítést, amikor a vevő a tulajdonjog átszállását megelőzően birtokba lép.

Értékesítés tulajdonjog-fenntartás nélkül

Létezik – bár nem túl gyakran – olyan szerződés is, amikor a vételár teljes kiegyenlítése előtt átkerül a tulajdonjog a vevőhöz (akár a szerződés megkötésekor, akár egy későbbi időpontban).

Ennél a szerződésnél is azt kell figyelembe venni az Áfa tv. 9. § (1) bekezdése szerint, hogy mi az az időpont, amikor a tulajdonoskénti rendelkezési jog adójogi értelemben átruházódik. Az EUB ítélkezési gyakorlatát figyelembe véve ez az a nap, amikor az adásvételi szerződés szerint az eladó hozzájárul a vevő tulajdonjogának bejegyzéséhez, ha azonban az adásvételre tekintettel korábban megkapja az ingatlan kulcsait, akkor ezt a napot kell teljesítési időpontnak tekinteni.

Ennek az ügyletnek is természetesen feltétele, hogy tulajdonátruházásra irányuljon maga a szerződés (illetve egyéb jognyilatkozat), ez különbözteti meg az alapvetően használatra irányuló ügyletektől. A tulajdonátruházási cél és a részletfizetés hiánya miatt az ügylet az Áfa tv. 9. § (1) bekezdés hatálya alá, a termékértékesítés alaptípusába tartozik, ami áfa szempontból már a termék átadásakor – még a tulajdonjog átszállását megelőzően – teljesül.

Értékesítés részletfizetéssel (részletvétel)

A részletvétel az adásvétel különös nemeként van definiálva a Ptk.-ban, tehát olyan tulajdonátruházásra irányuló szerződés, amelyért nem egyösszegben, hanem részletekben fizetnek. A Ptk. szerint azonban nem feltétlenül jár együtt tulajdonjog-fenntartással, hiszen – mint a termékértékesítés alaptípusánál is bemutatásra került – a tulajdonjog-fenntartás részletfizetésre irányuló szerződéses rendelkezés nélkül is lehetséges, tehát lehet olyan eset, hogy egyösszegű, de halasztott fizetésről szól a szerződés. Viszont a tulajdonjogot csak az ellenérték kiegyenlítéséig lehet fenntartani. (A Ptk. szerint viszont nem szükséges, hogy a termék birtokbaadására már az ügylet elején sor kerüljön.)

Mindazonáltal az ügylet Áfa tv. 10. § a) pontja alá tartozásának nem feltétele, hogy a Ptk.-ban szabályozott részletvétel mint az adásvétel egyik különös fajtája feltételeit maradéktalanul teljesítse, az azonban követelmény, hogy a termék átadására (birtokbaadására) már az ügylet elején sor kerüljön – ami egyben az áfatörvény szerinti teljesítési időpontot jelenti – és a szerződés tulajdonátruházásra irányuljon, továbbá részletekben történjen a fizetés.

A törvény a tulajdonjog átkerülésének csak a legvégső időpontját határozza meg ezeknél az ügyleteknél. Ebből következően a magyar joggyakorlatban kialakult többségi értelmezés szerint ugyanaz az áfaszabályozás vonatkozik azon részletvételes konstrukciókra, amelyeknél a tulajdonjog csak az utolsó részlettel száll át, és azokra is, amelyeknél már az első részlettel, illetve a szerződés megkötésével tulajdonos lesz a vevő, csak az a lényeg, hogy a szerződés tulajdonátruházásra irányuljon és már az elején átadásra (birtokbaadásra) kerüljön a termék. Akár az első, akár az utolsó részlettel kerül is át a tulajdonjog, az adókötelezettség a birtokbaadásakor egyösszegben keletkezik, valamint a számlázásra is ugyanazon szabályok vonatkoznak.

Ezért számlázni is az egész konstrukció alatt akkor egyszer, a birtokbaadásakor kell, feltüntetve ellenértékként az összes részletet, annak áfatartalmával együtt. Az nincs befolyással a számlázási kötelezettségre, hogy a vevő részletekben fizet, a fizetés esedékességéhez nem fűz az áfa adózási konzekvenciát. A részletvételre irányuló ügyleteknél azért sem merülhet fel a részki fizetés esedékességéhez kötődő adózás, mert az Áfa tv. 58. §-a nevesítetten külön ki is zárja az időszaki elszámolás alapján adózó ügyletek közül az Áfa tv. 10. § a) pontja alapján megvalósuló termékértékesítéseket, vagyis a jelen esetet. A részletek esedékességekor további számlázásra nincs lehetőség. Természetesen bármilyen más számviteli bizonylatot – ami nem számla – ki lehet állítani a részfizetésekkel, illetve a lízingdíjak esedékességekor. A birtokbaadásakor kiállított egyetlen számlán a teljesítés időpontja rovatba a birtokbaadás (illetve tulajdonba adást, ha az korábbi) időpontját kell írni, míg a fizetés esedékessége rovatban az esedékességet (minden hónap 10. vagy a „külön megküldött fizetési értesítő szerint” fordulatot stb.) kell szerepeltetni. Ugyanakkor a fizetés esedékessége nem kötelező adata a számlának, ezért akár üresen is lehet hagyni.

Az áfa szempontjából tehát nincs jelentősége a tulajdonjog-átkerülés időpontjának, a lényeg az, hogy

az ügylet tulajdonjog-átruházásra irányuljon. Más a helyzet a birtokbaadásal. Csak akkor beszélhetünk az áfa szempontjából részletvételre irányuló konstrukcióról, ha a szerződés jogosultja (a vevő) birtokba veszi a dolgot. Ha ugyanis még sem a tulajdonjog átadás, sem a birtokbaadás nem történik meg, még nem beszélhetünk az áfatörvény szabályai szerint létrejött értékesítésről, hanem az ehhez kapcsolódóan átadott pénz az értékesítés előlegéül szolgál. (Természetesen az áfakötelezettség – ha konkrét, egyedi teljesítéshez kapcsolódó, az ellenértékbe beszámítható előlegről van szó –, ez esetben is megállapítható, de előleg jogcímén.)

Ezekre a tranzakciókra is igaz, nemcsak a következő alcím alatt ismertetett lízingügyletekre, hogy csak akkor minősülhetnek termékértékesítésnek az áfában, ha a – részletfizetés mellett – a szerződés maga tulajdonátruházásra irányul, azaz ha a vevő legkésőbb az utolsó részlet kiegyenlítésével vagy a szerződés lejártával megszerzi a tulajdonjogot. Ilyen esetekben irányadóak az itt ismertetett szabályok. Nem termékértékesítés az az ügylet, amikor az átadó a szerződés szerint csak vételi jogot biztosít, illetve csak adásvételre irányuló előszerződést kötnek a felek a bérleti szerződés megkötésével egyidejűleg.

Ezeknél az ügyleteknél az adókötelezettség nem egyösszegben keletkezik a birtokbaadásakor, hanem a részki fizetés esedékességének a napján kell folyamatosan számlázni, és a bérbeadás később ismertetendő szabályait kell alkalmazni.

Példa

Építési telekre vonatkozó adásvételi szerződés esetén a felek részletfizetésben állapodnak meg: a szerződés megkötésekor a vételár 10%-a fizetendő foglalóként, az első részlet (további 40%) az ingatlan birtokbaadásával, majd azt követően 3 hónapon belül fizetendő a fennmaradó vételár (50%). Az építésitelek-értékesítés kötelezően adóköteles egyenes adózású ügylet, tehát áfa terheli az értékesítést, függetlenül attól, hogy ki a vevő és attól is, hogy adókötelessé tették-e az ingatlanértékesítést.

A példa szerinti szerződés az Áfa tv. 10. § a) pontja szerinti konstrukció, amelynél a birtokbaadás a teljesítési időpont. Az első esedékes fizetés (foglaló) megelőzi a teljesítést (az ingatlan birtokbaadását), ezáltal – amennyiben a foglaló összege ténylegesen átadásra, jóváírásra is kerül – az Áfa tv. 59. §-a szerint előlegnek tekintendő. Ezért a foglaló átadásakor annak erejéig adókötelezettség keletkezik és a kézhezvétel-

ről számlát köteles kiállítani az eladó. A birtokbaadás-kor a teljes vételár 40%-a fizetendő, még fennmaradt a vételárból 50%. Ugyanakkor a birtokbaadás-kor az ügylet forgalmi adózási szempontból teljesül, így az áfafizetési kötelezettség a teljes vételárra – a maradék 90%-ra – beáll. Ebben az esetben az eladó tehát a teljes vételárról kiállítja az áfás számlát, amelybe természetesen beszámítja az előleg összegét, és a ténylegesen fizetendő ellenértéket a szerződés szerinti összegben határozza meg. A további vételárrészek vonatkozásában számla kiállítása helyett egyéb számviteli bizonylatot állíthat ki az értékesítő (hiszen az ügylet vonatkozásában az áfaszabályoknak megfelelő számla már kiállításra került).

Most változtassunk úgy a példán, hogy nem kerül sor fogláló/előleg átadására. Ebben az esetben az ingatlan birtokba adásakor a teljes vételárat le kell számlázni és adókötelezettség keletkezik. Ugyanez a helyzet, ha fordított adózású ingatlan értékesítésekor utal a vevő foglálót/előleget, ugyanis fordított adózásnál a fogláló/előleg nem adózási, de számlakiállítási pont.

Amennyiben a fenti példában a vételár maradék 50%-át nem egyösszegben kellene kifizetni, hanem 4 egyenlő részletben, akkor is ki kellene számlázni a teljes vételárat az ingatlan birtokbaadásakor, az adókötelezettség is megkeletkezik és a részesek fizetésekor csak valamilyen számviteli bizonylat kiállítására kerülhet sor.

Amennyiben például a részesek nem fizetése miatt megghiúsul az eladás, akkor a 3.4.1 és a 6.4. fejezetekben ismertetettek szerint az Áfa tv. 170. §-ában szabályozott számlával egy tekintet alá eső okiratot (helyesbítő vagy módosító számlát) kell kibocsátani, ami alapján az Áfa tv. 153/B. §-a szerint önellenőrzés nélkül kell az aktuális bevallási időszakban figyelembe venni az adókötelezettség-csökkenést.

Hitelre vásárlás

A hitelre történő vásárlás nem azonos fogalom sem a részletvétellel sem a lízingsel, bár látszólag hasonló abban, hogy mind a két esetben tipikusan hónapról hónapra kell az adott eszköz (ingatlan) beszerzésével összefüggésben törleszteni.

Lízingnél ugyanis arról van szó, hogy a lízingbeadó nemcsak finanszírozást nyújt, hanem magát az eszközt is ő bocsátja rendelkezésre. Attól függően, hogy zárt- [Áfa tv. 10. § a) pont] vagy nyíltvégű lízinget veszünk igénybe, állítja ki termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról a számlát, amelynek van egy

adómentes pénzügyi szolgáltatásnak [Áfa tv. 86.§ (1) bekezdés b) pont] minősülő hitelezési eleme. A pénzügyi lízingnek nélkülözhetetlen eleme ez az adómentes rész, a kamat. A kamat attól lesz adómentes pénzügyi szolgáltatás ellenértéke, hogy a főügyletre és a hitelügyletre mint két elkülönült ügyletre külön ellenértéket határoznak meg, és ezt a lízingszerződésben is rögzítik (az alapügylet ellenértéke az ún. tőkerész, míg az adómentes pénzügyi szolgáltatás – a hitelügylet – ellenértéke az ún. kamatrész), továbbá a lízingszerződésben a (fix) kamatlábat vagy a kamatláb meghatározásának módját is előre rendezik, ezen felül a két ügylet ellenértékét számviteli szempontból elkülönítve számolják el.

A részletvétellel [Áfa tv. 10. § a) pont] még gyakrabban keverik össze a hitelre történő beszerzést. Részletvételnél is az eladónak törlesztjük az ellenértéket, hiszen arról szól a szerződés, hogy az ingatlan ellenértékét nem egyösszegben, hanem részesekben kell kifizetni. Bár kétségtelenül a köznapi értelemben érzünk emögött is egy hitelezési elemet, de adójogi értelemben kizárólag termékértékesítésként fizetünk, hiszen nincsen adójogi értelemben pénzügyi szolgáltatásnak minősülő kamateleme az ellenértéknek. Lehet, hogy fizetünk kamatot, de azt a késedelmünkre kell fizetni, ami nem adómentes, hanem áfakörön kívüli tétel. Előfordulhat még, hogy ügyleti kamatot kell teljesíteni, ami szintén nem pénzügyi szolgáltatás, hanem az eredeti értékesítési ügylet ellenértékének része.

A hitelre történő beszerzésnél mástól kerül megvásárlásra az eszköz és más folyósítja hozzá a hitelt. Az eszköz vételárának kiegyenlítésére egyösszegben kerül sor, még ha a vevő szempontjából úgy is tűnik, hogy részesekben kerül sor az ellenérték-fizetésre. Helyette ugyanis a bank fizette ki az eladónak a vételárat, és ő nem az eladó, hanem a bank felé törleszt. A hitelnyújtás mint önálló pénzügyi szolgáltatás ellenértéke a kamat és a meghitelezett összeg visszafizetése társul hozzá.

Ami lényeges, az az, hogy hitelre történő vásárlás esetén az ingatlanról a számlát az eladótól kell várni. Annak áfatartalma a vevőnél levonható – természetesen, ha az adólevonás egyéb feltételei fennállnak, például adóköteles tevékenységét szolgálja az adott beszerzés –, függetlenül attól, hogy nem ő egyenlített ki az ellenértéket.

*Dr. Csátaljay Zsuzsanna
áfa szakértő, jogász*

JÁRULÉKFIZETÉS TÖBBES JOGVISZONYBAN ÉS KÜLÖNBÖZŐ PÉNZBELI ELLÁTÁSOK FOLYÓSÍTÁSA ALATT

Cikkünkben azt tekintjük át, miként alakul a többes jogviszonyban álló vagy valamely pénzbeli ellátásban részesülő (vagy azt éppen igényelni szándékozó) egyéni vállalkozó társadalombiztosítási jogállása, illetve az ezzel összefüggő járulékfizetési kötelezettsége.

SZÉLES IMRE

Egyéni és társas vállalkozás munkaviszony mellett

Amennyiben az egyéni vagy társas vállalkozó heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, nem terheli a havi minimális adó- és járulékfizetési kötelezettség.

Így ezen időszakban a járulék- és adóalap a tényleges jövedelem, ami

- az egyéni vállalkozó havi kivétet,
- az átalányadó esetében az év elejétől [a Tbj. 6. § (1) bekezdés d) pont szerinti biztosítási jogviszony keletkezésétől] a tárgynegyedév utolsó napjáig (az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony megszűnéséig) átalányban megállapított, szja-köteles jövedelmet jelenti, csökkentve az év korábbi negyedévében, negyedéveiben járulékalapként figyelembe vett összeggel, elosztva annyi hónappal, ahány hónapban az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony a tárgynegyedévben (akár egyetlen napig is) fennállt,
- míg társas vállalkozó esetében a tagi jövedelmet jelenti.

Például, ha az egyéni vállalkozó nem számol el kivétet, akkor ebben az esetben az éves járulékfizetési kötelezettsége 0 forint, és a szociális hozzájárulási adót is magánszemélyként a vállalkozói osztalékalap után kell megfizetnie.

A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.

Például, ha egy társas vállalkozó „A” munkaviszonyban heti 10 órás, míg „B” munkaviszonyában heti 30 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, akkor mentesül a minimum kötelezettség alól.

A jogszabály alkalmazásában a magyar jog hatálya alá tartozó munkaviszony mellett a **külföldi jog hatálya alá tartozó olyan munkaviszonyt** is figyelembe kell venni, amely alapján a munkát Magyarország vagy EGT tagállam vagy szociális biztonságról szóló egyezményben részes másik állam területén végzik. Persze ebben az esetben mindennek akkor van jelentősége, ha az érintettre Magyarországon terjed ki a biztosítás.

Például, ha egy átalányadózó egyéni vállalkozó Magyarországon heti 30 órás, míg Ausztriában heti 10 órás munkaviszonyban áll, akkor átalányadózóként mentesül a minimum kötelezettség alól.

Kérdésként merül fel, hogy miként kell megítélni a heti 36 órás jogviszonyt abban az esetben, ha az érintett szabadságon vagy fizetés nélküli szabadságon van vagy keresőképtelen.

Nos, a szabadság ideje alatt a heti 36 órás foglalkoztatási jogviszony fennállása nem vitatható, és ugyanez vonatkozik a betegszabadságra, a szülési szabadságra, illetve a szülői szabadságra is.

Például, ha egy társas vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyában táppénzben részesül, társas vállalkozói státusza nem változik, és továbbra is mentesül a minimum kötelezettség alól.

A fizetés nélküli szabadság tartama alatt azonban más a helyzet. Ennek ideje alatt nem teljesül a heti 36 órás foglalkoztatás, tehát ez alatt az egyéni vagy társas vállalkozó heti 36 órás foglalkoztatásra hivatkozással nem mentesül a minimum járulékfizetési kötelezettség alól.

Ugyanakkor, ha a fizetés nélküli szabadság tartama alatt az érintett GYED-ben vagy éppen GYET-ben részesül, akkor ezen ellátásokra tekintettel – igaz, nem a bevezetőben említett jogszabályhely alapján – nincs minimum kötelezettség.

Amennyiben GYES-t, ápolási díjat vagy GYOD-ot kap, akkor pedig csak akkor, ha ezen időszakban a vállalkozását személyesen nem folytatja.

A Tbj. 4. § 15. pontja értelmében „a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonynak minősül”.

Amennyiben az egyéni vállalkozó **a kisadózást szeretné választani**, akkor viszont a heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszony – így az említett nevelőszülői jogviszony is – kizáró ok.

Egyéni és társas vállalkozás tanulmányok mellett

Szintén mentesül a minimum adó- és járulékfizetési kötelezettség alól az az egyéni és társas vállalkozó, aki

- a nemzeti köznevelésről szóló törvény hatálya alá tartozó köznevelési intézményben nappali rendszerű iskolai oktatás keretében vagy nappali oktatás munkarendje szerint folyó oktatásban,
- a szakképzésről szóló törvény szerint nappali rendszerű szakmai oktatásban, továbbá
- a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy
- EGT államban vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.

Amennyiben a vállalkozó **szünetelteti a tanulmánya- it**, akkor e feltétel nem teljesül, és terheli a minimum járulék.

A EGT államban vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási, továbbá a szakképző intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a következők szerint kell igazolni:

- a) külföldi köznevelési intézmény esetében olyan munkanapokon végzett iskolarendszerű köznevelési tevékenység igazolása szükséges, ahol a tanulmányi követelmények teljesítéséhez pedagógus, szakképzés esetén pedagógus és gyakorlati oktató személyes közreműködését igénylő foglalkozások (tanítási óra, szakmai gyakorlat) szükségesek,
- b) külföldi szakképző intézmény esetében munkanapokon végzett iskolarendszerű tevékenység

igazolása szükséges, ahol a tanulmányi követelmények teljesítéséhez pedagógus, szakképzés esetén pedagógus és gyakorlati oktató személyes közreműködését igénylő foglalkozások (tanítási óra, szakmai gyakorlat) szükségesek,

- c) külföldi felsőoktatási intézmény esetében olyan munkanapokon végzett felsőoktatási tevékenység igazolása szükséges, ahol a tanulmányi követelmények teljesítéséhez oktatói személyes közreműködést igénylő foglalkozások (előadás, szeminárium, gyakorlat, konzultáció) szükségesek.

A Kata törvény 2. § 1. pontjának j) pontja értelmében nem minősül főállású vállalkozónak – **tehát nem választhatja a kisadózást** – az a személy, aki

- a köznevelési intézményben, a szakképző intézményben vagy
- a felsőoktatási intézményben,
- az EGT tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy
- az előzőekben nem említett államokban folytat az előbbieknél megfelelő tanulmányokat, azzal, hogy a 25. életévének betöltéséig ide tartozik a tanulmányait szüneteltető kisadózó is.

További kérdésként merül fel, hogy miként alakul a diák **családi pótlékra való jogosultsága**, amennyiben vállalkozási tevékenységet folytat.

Emlékeztetőül: a Cst. törvény 8. § (1) bekezdés a) pontja értelmében továbbra is jár az iskoláztatási támogatás a tankötelezettsége megszűnését követően köznevelési intézményben vagy szakképző intézményben tanulmányokat folytató gyermekre (személyre) tekintettel annak a tanévnek az utolsó napjáig, amelyben a gyermek (személy) a 20. – a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvény alapján fogyatékosági támogatásra nem jogosult, de sajátos nevelési igényű tanuló esetében 23. – életévéig betölti.

Ugyanakkor a 14. § értelmében amennyiben a 18. életévéig betöltött személynek rendszeres jövedelme van, úgy a rá tekintettel vagy a részére megállapított családi pótlék folyósítását – a 7. § (2) bekezdése alapján járó nevelési ellátás kivételével – a negyedik hónaptól mindaddig szüneteltetni kell, amíg rendszeres jövedelemmel rendelkezik.

A Cst. törvény alkalmazásában a 4. § i) pontja szerint jövedelemnek az Szja törvényben adóköte-

les jövedelemként meghatározott – belföldről vagy külföldről származó – vagyoni érték, bevétel minősül, amelynek havi összege meghaladja a mindenkori legkisebb munkabér összegét.

Rendszeres jövedelemről pedig az ugyanezen szakasz j) pontja alapján legalább három egymást követő hónapban keletkezett jövedelem esetében beszélünk.

Tehát amennyiben a diák vállalkozóként szerzett adóköteles jövedelme **minden harmadik hónapban alatta marad a minimálbérnek**, akkor a tevékenység nem érinti a családi pótlékra való jogosultságot.

Egyéni vállalkozás társas vállalkozói jogviszony mellett

Amennyiben egyéni vállalkozó egyidejűleg társas vállalkozói tevékenységet is folytat, a havi minimális adó- és járulékfizetési kötelezettség csak az egyik vállalkozásában terheli, míg a másikban csak a kivét vagy csak a tényleges tagi jövedelem alapulvételével köteles megfizetni a társadalombiztosítási járulékot és a szociális hozzájárulási adót. Igaz ez arra a helyzetre is, amikor több társas vállalkozásban minősül valaki társas vállalkozónak; ebben az esetben csak egy társaságban terheli a minimum kötelezettség. Hogy melyik vállalkozásban, azt alapvetően a vállalkozó dönti el, de a jogszabály is meghatároz bizonyos kereteket.

A Tbj. 42. § (8) bekezdés értelmében annak az egyéni vállalkozónak, aki egyben társas vállalkozóként is biztosított, egyéni vállalkozói járulékfizetési kötelezettsége a 40. § szerint áll fenn, azaz a minimum járulékfizetés főszabályként egyéni vállalkozóként terheli. Ebben az esetben a társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem.

Az egyéni vállalkozó a társas vállalkozás részére a tárgyév január 31-éig tett nyilatkozat alapján évenként az adóév egészére választhatja, hogy a járulékfizetési alsó határ után történő járulékfizetési kötelezettséget társas vállalkozóként teljesíti. E választása alapján az egyéni vállalkozásában, a további tagsági jogviszonyában pedig a tényleges jövedelme alapján kell a járulékot megfizetni.

A gyakorlatban az adóhatóság sok esetben **ragaszkodik a jogszabályban rögzített január 31-i határidőhöz**, tehát amennyiben a jogviszonyok valamelyike január 31-ét követően keletkezik, akkor az adott év vonatkozásában a vállalkozónak már nincs módja e nyilatkozat megtételére, tehát a minimum

járulék az adott évben egyéni vállalkozóként terheli. (Ez a felfogás nem teljesen harmonizál a jogszabály szellemével, hiszen a minimum járulékfizetés egy jogviszonyban mindenképpen megtörténik, de számolni kell vele.)

Így, ha ez hátrányos a vállalkozó számára, akkor megoldásként a társas vállalkozásban történő közreműködés (vagy ügyvezetés) heti 36 órás munkaviszonyban történő ellátását javasoljuk (aminek költsége számottevően nem magasabb), és így „kikerülhető” az egyéni vállalkozásában történő minimum járulékfizetés.

A társas vállalkozói jogviszony kizárja a kisadózás választásának lehetőségét.

Egyéni és társas vállalkozó őstermelői tevékenység mellett

Amennyiben az egyéni vagy társas vállalkozó egyben mezőgazdasági őstermelő is, a biztosítási és járulékfizetési kötelezettség csak vállalkozóként terheli. A Tbj. 6. § (1) bekezdés h) pontja értelmében ugyanis nem terjed ki a biztosítás arra az őstermelőre, aki bármilyen jogviszonyban – ide nem értve a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyokat – biztosított.

Egyéni és társas vállalkozás nyugellátás mellett

A saját jogú nyugdíjasként minősülő egyéni vagy társas vállalkozó kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül, és nem terjed ki rá biztosítás, így járulék- és szociális hozzájárulási kötelezettség nem terheli.

Vállalkozói osztalékalapja, illetve esetleges osztaléka után viszont meg kell fizetnie a szociális hozzájárulási adót. Ugyanakkor az erre vonatkozó maximum adóalap (minimálbér 24-szerese) számításánál figyelembe veheti az összevont adóalapban tartozó azon jövedelmeit is, amelyek után nem terhelte szociális hozzájárulási adó.

A saját jogú nyugdíjas (e fogalmat a Tbj. 4. § 17. pontja definiálja) mellett kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül az az özvegyi nyugdíjban részesülő egyéni vállalkozó is, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

Egyéni és társas vállalkozás táppénz, baleseti táppénz folyósítása mellett

Amennyiben az egyéni vállalkozó táppénzben, baleseti táppénzben részesül, nincs minimális adó- és járulékfizetési kötelezettsége.

Ez vonatkozik arra az esetre is, amikor a táppénzt más jogviszonyára tekintettel veszi igénybe (például

heti 20 órás munkaviszonyára), és egyéni vállalkozóként emellett tényleges tevékenységet folytat. Ez egyébként nem kizárt, hiszen az Eb. törvény 43. § (2) bekezdése értelmében az egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony esetén a keresőképtelenséget és a táppénzre való jogosultságot, azok időtartamát, az ellátás mértékét, illetőleg összegét mindegyik jogviszonyban külön-külön kell megállapítani.

Abban az esetben, ha az egyéni vagy társas vállalkozó táppénz-jogosultsága megszűnik, de továbbra is keresőképtelen (szemben a munkaviszonyban álló dolgozóval), továbbra is biztosított marad és havi minimum adó- és járulékfizetési kötelezettség terheli.

Egyéni vagy társas vállalkozás CSED mellett

Az Eb. törvény 41. szakasza értelmében nem jár csecsemőgondozási díj a biztosítottnak, ha bármilyen jogviszonyban – ide nem értve a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt – keresőtevékenységet folytat.

Az előírás alkalmazásában keresőtevékenységnek az Eb.R. 1. § (1) bekezdés p) pontja értelmében a Tbj. 6. szakaszában meghatározott biztosítási jogviszonyban, valamint egyszerűsített foglalkoztatás keretében végzett személyes tevékenység minősül. Tehát az alkalmazott révén folytatott tevékenység nem tartozik ebbe a körbe.

Az említett ellátások mellett a vállalkozó személyesen nem folytathat tevékenységet a vállalkozásában, illetve nem számolhat el kivétet. Alkalmazott révén viszont működtetheti a vállalkozást és lehet bevétele is.

A korábbi tevékenységből, illetve az alkalmazott munkája révén befolyt bevétel – és az ebből esetlegesen keletkező járulékalap – nem befolyásolja a CSED-re való jogosultságot.

Ugyanez vonatkozik a társas vállalkozóra is. Az érintett abban nem működhet közre személyesen a társaságban, nem számolhat el tagi jövedelmet, illetve ha ügyvezetésre jogosult tag, lennie kell mellette más ügyvezetőnek is.

Ami járulékfizetési kötelezettséget illeti, a CSED tartama alatt nincs minimum adó- és járulékfizetési

kötelezettség, ugyanakkor a keletkező járulékalap után a járulékot és a szociális hozzájárulási adót meg kell fizetni.

Egyéni és társas vállalkozás GYED és örökbefogadói díj mellett

A GYED és az örökbefogadói díj tartama alatt minden korlátozás nélkül lehet keresőtevékenységet folytatni. Ugyanakkor az ellátás folyósításának tartama alatt a vállalkozónak nincs havi minimális adó- és járulékfizetési kötelezettsége.

Egyéni és társas vállalkozás GYET mellett

A gyermeknevelési támogatás („főállású anyaság”) mellett maximum heti 30 órában lehet keresőtevékenységet folytatni. Ugyanakkor az egyéni és társas vállalkozói tevékenység a Cst. törvény alkalmazásában nem minősül keresőtevékenységnek.

A GYET folyósításának tartama alatt a vállalkozót nem terheli havi minimális adó- és járulékfizetési kötelezettség.

Egyéni és társas vállalkozás GYES mellett

A GYES-ben részesülő egyéni vagy társas vállalkozó abban az esetben mentesül a havi minimális adó- és járulékfizetési kötelezettség alól, amennyiben a vállalkozói tevékenységét személyesen nem folytatja. Ez jelentheti, hogy az érintett nem számol el kivétet, illetve a vállalkozása érdemben nem vagy csak alkalmazott révén működik.

Az átalányadózó egyéni vállalkozónak a bevételből keletkező járulékalap után ebben az esetben is – az általános szabályok szerint – meg kell állapítania a járulékot és a szociális hozzájárulási adót.

Társas vállalkozás esetében az érintett abban az esetben mentesül a minimum kötelezettség alól, ha nem működik közre személyesen a társaságban, nem számol el tagi jövedelmet, illetve ha ügyvezetésre jogosult tag, akkor mellette van másik ügyvezető.

*Széles Imre
tb-szakértő*

ADÓÜGYBEN HOZOTT DÖNTÉS VS. BÜNTETŐÜGY

A NAV bünygyi szervezete a költségvetés védelmét helyezi tevékenységének fókuszába. Ennek érdekében a nyomozóhatóság bünygyi eljárást folytat le, amelynek lezárását követően büntetőeljárás megindítására is sor kerülhet. Előállhat olyan helyzet, hogy a büntetőügy megindítását megelőzően vagy a büntetőügy folytatása alatt a közigazgatási eljárásban a döntés véglegessé vált. Felmerül az a kérdés, hogy a közigazgatási eljárásban hozott végleges döntés köti-e a büntetőügyben eljáró bíróságot. Ebben a kérdésben hozott döntést a Kúria a Bfv.III.180/2023/10. számú ítéletében.

BONÁ CZ ZSOLT

A bűnsegély szándékos segítségnyújtás, azaz olyan cselekmény, amely előmozdítja vagy megkönnyíti a szándékos bűncselekmény elkövetését. A bűnsegéd felelősségének az az alapja, hogy elősegíti a szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának a tettes által történő megvalósítását.

A forgalmi adóra vonatkozó törvény az adófizetési kötelezettség teljesítése szempontjából két jelentős magatartást ír elő. Egyrészt a gazdasági tevékenység bejelentésének, valamint az áfa alapját képező összeg után a fizetendő áfa megállapításának kötelezettségét. Másrészt az áfa levonására jogosító tevékenységgel összefüggésben felmerült, igazolt költségeket terhelő áfa figyelembevételének lehetőségét.

Mindkét kötelezettséggel kapcsolatban elkövethető visszaélés.

Egyfelől visszaélést (csalárd magatartást) valósít meg az is, ha valaki a valós gazdasági tevékenységből származó áfaalap összegét hamis adatokkal támasztja alá, azaz bevallásában az általános forgalmi adó alapját képező bevételeit nem valós értéken mutatja ki. Másfelől visszaélésnek kell azt is tekinteni, ha költségei csökkentése érdekében fiktív számlákat fogad be, és az azokban felszámított általános forgalmi adót a bevallásban elszámolt fizetendő adóval szembeállítja.

Az Ítéletábla jogértelmezése

Az ítéletábla ítéletében [Győri Ítéletábla Bf.II.15/2021/29. számú ítélet (171) és (173) bekezdés] utalt az

Európai Bíróság C-80/2011. és C-142/2011. számú ügyekben hozott határozataira.

Az Európai Bíróság említett határozatai szerint a számlán vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha – az adóköteles tényállás kapcsán – a termékértékesítés körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el.

Az Ítéletábla akként foglalt állást, hogy a büntetőbíróságnak azt kell bizonyítania, hogy „a vádlott (legalább eshetőleges) szándékkal szegte meg az adózással kapcsolatos szabályokat, ugyanis az adócsalásnak, költségvetési csalásnak nincsen gondatlan alakzata.”

Az Ítéletábla megítélése szerint a büntetőbíróságnak – függetlenül az Európai Unió Bírósága ítéletek iránymutatásától – azt kell megállapítani, hogy a vádlott szándéka kiterjedt az adózással összefüggő kötelezettség megszegésére és ennek eredményeként az adóhiány mint eredmény előidézésére.

A Kúria jogértelmezése

A Kúria az Ítéletábla érvelését a következőkkel pontosította:

A büntetőügyben nem csupán azt kell bizonyítani, hogy az elkövető nem kellő körültekintéssel járt el, illetve hogy a (legalább eshetőleges) szándéka kiterjedt az adózással összefüggő kötelezettség megszegésére, hanem azt is, hogy a kötelezettség megszegése csalárd módon, adókijátszás révén történt.

A forgalmi adóztatás szabályai szerint gazdasági tevékenység alatt valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása értendő, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

A forgalmi adó szempontjából gazdasági tevékenységnek minősül különösen a termelésre, forgalmazásra irányuló ipari, mezőgazdasági és kereskedelmi tevékenység, valamint az egyéb szolgáltatói tevékenység. A gazdasági tevékenység célja és eredményessége közömbös.

Az általános forgalmi adó vonatkozásában az adófizetési kötelezettség keletkezése a teljesítéshez, az adóztatandó ügylet megvalósulásához kötött. Az általános forgalmi adó alapja – főszabályként – a termékértékesítés/szolgáltatásnyújtás teljesítéséért járó pénzben kifejezett ellenérték, függetlenül attól, hogy az milyen jogcímen illeti meg a teljesítésre kötelezett személyt.

Az általános forgalmi adó az adóköteles termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, azaz a gazdasági tevékenység folytatását adóztatja. Az állam a gazdasági tevékenység más személy részére történő nyújtása esetén adót vet ki, és azt adóztatja, az adót annak kell befizetni a költségvetésbe, aki a gazdasági tevékenységét más személy részére értékesíti. Az általános forgalmi adót a gazdasági tevékenység teljesítése fejében kapott ellenértékből kell befizetni.

Az állam bizonyos indokok esetében lemond az őt megillető befizetésről, azaz otthagyja a befizetendő összeget a befizetésre kötelezettnél, vagyis az áfaalanynál. Ilyen indok a befizetésre kötelezettet megillető jog, hogy az általa fizetendő adóösszegeből levonja azt az (adó)összeget, amit a részére teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított. Ehhez képest egyértelmű (kiismerhető) az ezzel visszaélő magatartások összetevője, ami az adócsalás törvényi tényállását megvalósítja.

Az áfatörvényben az adófizetési kötelezettség teljesítése szempontjából két jelentős magatartás

szerepel: egyrészt a gazdasági tevékenység bejelentésének kötelezettsége (ami az áfa megállapításának alapját jelenti), másrészt az ezzel összefüggésben felmerült, igazolható költségeket terhelő általános forgalmi adó figyelembevétele.

Az adófizetési kötelezettség teljesítésével, az adólevonási jog gyakorlásával kapcsolatban lehetőség van a visszaélésre. Egyfelől visszaélés (csalárd magatartás) az is, ha valaki a valós gazdasági tevékenysége – áfaalapot képező – nagyságát hamis adatokkal támasztja alá (bevételeit nem valós értéken mutatja ki), másfelől az is, ha költségei csökkentése érdekében fiktív számlákat fogad be (és mutat fel). [Kúria Bhar.III.1.862/2016/29. számú határozat (70)–(76) bekezdés]

Jelen ügyben az I. rendű terhelt ez utóbbi csalárd magatartást valósította meg, amelyhez a II. rendű terhelt segítséget nyújtott. A II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványban hivatkozott arra, hogy az adóhatóság nem állapított meg szándékos adóelkerülést, és a gondatlan adózói magatartás miatt a bírságok összegét felére csökkentette.

A Kúria döntése

A Kúria ennek kapcsán utal arra, hogy a Be. 7. § (5) bekezdése szerint abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el bűncselekményt, a bíróságot nem köti a közigazgatási eljárásban hozott határozat, illetve az abban megállapított tényállás.

A büntetőjogi felelősség alapja a felrótt magatartás tényállásszerűsége, a bűncselekmény tárgyi elemeinek és az alanyi oldal hiánytalan megvalósulása.

Bonác Zsolt
adószakértő

SZÁMLÁZÁSI ÜGYINTÉZŐ KURZUS

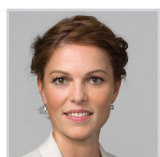
VIDEÓ/E-LEARNING

JELENTKEZEM! »

BONÁCZ ZSOLT

AZ ÁTHÁRÍTOTT ÁFA LEVONÁSÁNAK TÉTELES TILTÁSA ÉS OLDÁSAI - SEGÉDLET AZ ÁFA TV. 124-125. §-ÁHOZ

Aki forgatta már az áfatörvényt, biztosan tudja, hogy mindig van a főszabály, amire vannak kivételek, valamint a kivételekre is vannak kivételek. Abban az esetben, ha a vizsgált kérdés nem esik a kivételek vagy a kivételek kivételei közé, akkor a főszabályt kell alkalmazni. Emellett még azzal is találkozunk a törvény olvasása közben, hogy keresztül-kasul hivatkozza saját magát, és még egy egyszerű kérdés esetén is több különböző jogszabályhelyet kell összeolvasni, amitől nehézkesé válik az áfatörvény használata.

CSEGGI DALMA

Ennek a nehézkes használatnak az enyhítése céljából készült egy táblázat, ami hasznos segítségül szolgálhat bárkinek, aki áfabevallás készítésével foglalkozik, legyen akár tapasztaltabb kolléga, aki időt spórolhat, vagy a szakmát most kezdő fiatal, aki pedig a táblázat segítségével könnyebben átláthatja és elsajátíthatja a főszabály és kivételek elsöre kuszának tűnő rendszerét.

A bevezetőben röviden vázolt mindkét problémakör megjelenik az Áfa tv. 124. és 125. §-ában, ahol az áthárított áfa levonásának tételes tiltásairól és ezen tiltások oldásairól olvashatunk. Jelen cikk érdemi része egy olyan táblázat, amelyben a szabályozás összefűzésre került, a jogszabályhely-hivatkozásokat felváltja a tartalmi hivatkozott rész, így könnyebben olvashatóvá válik a törvény. Ezzel az összefűzött formával szándékunk szerint hasznos segítségként szolgál az év végi, rohanós időszakban, amikor amúgy is kevesebb időnk akad a törvény lapozgatására.

Jelen cikknek nem célja az áfa levonási joghoz és annak érvényesítéséhez kapcsolódó szabályok ismertetése, mégis a tételes levonási tiltások keretbe helyezése miatt a legfontosabb alapvetések ismertetésével kezdjük.

Egy adott beszerzéshez kapcsolódóan akkor válik levonhatóvá az adóalany beszerzőre áthárított áfa,

- amennyiben a beszerzett terméket vagy igénybe vett szolgáltatást adóköteles tevékenységéhez használja [120. §],
- olyan mértékben vonhatja le az áthárított áfát, amilyen mértékben azt adóköteles tevékenységéhez használja [123. §], és
- csak akkor érvényesítheti levonási jogát, amennyiben a levonás tárgyi feltételével is rendelkezik, vagyis rendelkezésére áll a nevére kiállított, számlázási szabályoknak megfelelő számla, vagy ha ezt törvény nem írja elő, akkor egyéb irat. [127. §]

Vannak azonban olyan termékek és szolgáltatások, amelyek esetében az adóalanyra áthárított áfa főszabály szerint nem helyezhető levonásba – vagy csak részben –, akkor sem, ha az adóalany adóköteles tevékenységéhez használja, és rendelkezik a nevére kiállított, az áfatörvény előírásainak megfelelő, szabályos számlával vagy egyéb dokumentummal. Ezeket gyűjtőnéven tételes levonási tiltás alá eső tételeknek nevezzük, melyeket az Áfa tv. 124. §-ban találunk. **Az itt felsorolt termékek és szolgáltatások beszerzése esetén tehát az áthárított áfa főszabály szerint nem vonható le, vagy csak részben vonható le, még akkor is, ha adóköteles tevékenységhez használja őket az adóalany.**

Vannak azonban olyan esetek, amikor a jogalkotó oldja a tételes levonási tiltást, vagyis mégis levonha-

Levonási tiltás		Levonási tiltás alóli oldás - vagyis levonható, ha														
124. §																
1	100%	a	motorbenzin	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	kísérleti fejlesztéshez használják	125. § (2) i	és/ vagy	közvetlen anyagjellegű ráfordításként beépül másik termék értékesítés adóalapjába	125. § (2) j				
		b	bármilyen üzemanyag amit személygépkocsiba tankolnak	de	továbbértékesítés	125. § (1) a										
		c	termék ami személygépkocsihoz kapcsolódik	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy							bérbeadja	125. § (2) c	
		d	személygépkocsi áfája	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	új közlekedési eszközként továbbértékesítik	125. § (1) c	és/ vagy	saját vállalkozáson belül taxiszolgáltatáshoz használja	125. § (2) a	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) b	
		e	motorkerékpár (125 cm ³)	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	új közlekedési eszközként továbbértékesítik	125. § (1) c	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) b				
		f	yacht	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	új közlekedési eszközként továbbértékesítik	125. § (1) c	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) b				
		g	vízi közlekedési eszköz ha szórakozási célú	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	új közlekedési eszközként továbbértékesítik	125. § (1) c	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) b				
		h	lakóingatlan	de	továbbértékesítés feltételekkel (régii ingatlan esetén adókötelessé tétel!)	125. § (1) b	és/ vagy	új ingatlanként továbbértékesítik	125. § (1) c	és/ vagy	bérbeadja adókötelezettséget választva	125. § (2) d				
		i	lakóingatlan építéséhez, felújításhoz szükséges termék	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy	anyagjellegű ráfordításként vagy értékcsökkenési leírásként beépül a 15§ közvetített szolgáltatás adóalapjába	125. § (2) e	és/ vagy	ha közvetlen anyagjell. ráf. vagy écs. formájában bekerül az ingatlanértékesítés adóalapjába ha régi az ingatlan és adókötelet választottak rá	125. § (2) f				
		j	élelmiszer	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy				ha közvetlen anyagjell. ráf. -ként másik szolgáltatás, termék értékesítés adóalapjába épül be	125. § (2) g				
		k	ital	de	továbbértékesítés	125. § (1) a	és/ vagy				ha közvetlen anyagjell. Ráf. -ként másik szolgáltatás, termék értékesítés adóalapjába épül be	125. § (2) g				
2	100%	a	hatályon kívül													
		b	hatályon kívül													
		c	lakóingatlan építéséhez, felújításához szolgáltatás	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d	és/ vagy	anyagjellegű ráfordításként vagy értékcsökkenési leírásként beépül a 15§ közvetített szolgáltatás adóalapjába	125. § (2) e	és/ vagy	ha közvetlen anyagjell. ráf. vagy écs. formájában bekerül az ingatlanértékesítés adóalapjába ha régi az ingatlan és adókötelet választottak rá	125. § (2) f				
		d	taxiszolgáltatás	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d										
		e	parkolás	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d	és/ vagy	ha a gépjármű > 3,5 t	125. § (2) h							
		f	úthasználat	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d	és/ vagy	ha a gépjármű > 3,5 t	125. § (2) h							
		g	vendéglátóipari szolgáltatás	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d										
		h	szórakoztatási célú szolgáltatás	de	ha 15§ szerinti szolgáltatás nyújtás érdekében veszik igbe	125. § (1) d										
3	30%	a	vezetékes telefon	de	ha minimum 30%-a igazoltan a 15§ szerinti szolgáltatásba épül bele	125. § (1) e										
		b	vezeték nélküli telefonszolgáltatás	de	ha minimum 30%-a igazoltan a 15§ szerinti szolgáltatásba épül bele	125. § (1) e										
		c	internet protokoll	de	ha minimum 30%-a igazoltan a 15§ szerinti szolgáltatásba épül bele	125. § (1) e										
4	50%	a	személygépkocsi üzemeltetéshez szüks szolgáltatás	de	ha minimum 50%-a igazoltan a 15§ szerinti szolgáltatásba épül bele	125. § (1) f	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) c							
		b	személygépkocsi bérlése	de	ha minimum 50%-a igazoltan a 15§ szerinti szolgáltatásba épül bele	125. § (1) f	és/ vagy	bérbeadja	125. § (2) c							
Közvetített szolgáltatás																
15. § Ha az adóalany valamely szolgáltatás nyújtásában a saját nevében, de más javára jár el, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) ennek a szolgáltatásnak igénybevevője és nyújtója is.																

ÁFA PODCAST
Csegzi Dalmával

A tartozatlanul megfizetett áfa és annak levonása (Esettanulmány)

VEZINFÓ

tóvá teszi a beszerzőre áthárított forgalmi adót. Ezeket az oldásokat az Áfa tv. 125. §-ában találjuk.

Táblázatunk ebben nyújt segítséget: bemutatjuk benne a levonási tiltás alá eső tételeket a levonási tiltás mértékének megjelölésével, és közvetlenül mellette jelöljük a tiltás oldásának feltételeit a jogszabályhely meghivatkozásával. Így ez az elsöre bonyolultnak tűnő rendszer áttekinthetőbbé, könnyebben értelmezhetőbbé, így könnyebben alkalmazhatóvá válik.

A táblázat bal felső sarkából indulva, fentről lefelé tartalmazza a tételes levonási tiltás alá eső tételeket a törvény szerinti felsorolásban: 100%-ban le nem vonható termékek, ezt követően a 100%-ban le nem vonható szolgáltatások, majd a 30% és 50%-ban le nem vonható tételekkel zárul a felsorolás. Amennyi-

ben a bal felső sarokból balról jobbra haladunk, a tiltás oldásainak eseteit találjuk a jogszabályhely pontos megjelölésével.

Egy példán szemléltetve tehát a 124. § (1) bekezdése alapján a motorbenzin beszerzése során a beszerzőre áthárított áfa levonása 100%-ban tilos, kivéve, ha azt továbbértékesítés céljából szereztük be, vagy kísérleti fejlesztéshez használjuk, vagy közvetlen anyagjellegű ráfordításként beépül másik termék értékesítésének adóalapjába.

Természetesen a tiltások feloldását engedő feltételek teljesülését hitelt érdemlően kell tudni bizonyítani egy esetleges adóellenőrzés során.

Csegzi Dalma
okleveles adószakértő, áfa menedzser

VEZINFÓ BLOG

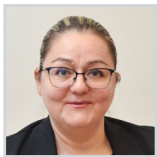
BLOG

KÉTHETENTE FRISSÜLŐ CIKKEK A VEZINFÓ ELŐADÓI, KÖNYVSZERZŐI TOLLÁBÓL!

WWW.VEZINFOBLOG.HU

A KÖNYVELŐK ÉS A PÉNZMOSÁS ELLENI TÖRVÉNY (KÖNYVAJÁNLÓ)

Magyarországon jelenleg több tízezer cég és egyéni vállalkozás tartozik a Pénzmosás elleni törvény (2017. évi LIII. törvény a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról, a továbbiakban: Pmt.) hatálya alá: könyvelők, ingatlanosok, adótanácsadók és székhelyszolgáltatók, mégsem áll rendelkezésre ezzel kapcsolatos összefoglaló tudásanyag, így a szolgáltatóknak többféle – részben már elavult – forrásból kell tájékozódniuk.

DR. CRESPO ZSUZSANNA

Annak ellenére sem érhető el átfogó segédlet, hogy az elmúlt években a NAV többszörösére növelte az ellenőrzések számát az általa felügyelt szolgáltatói szektorokban, számos esetben bírsággal, kötelezéssel, figyelmeztetéssel zárva a vizsgálatokat.

Ezt a hiányt hivatott pótolni frissen megjelent szakkönyvünk, mely a NAV PEI mint Felügyeleti szerv alá tartozó Szolgáltatók számára készült, tehát elsősorban könyvelők, könyvvizsgálók, ingatlanforgalmazók, ingatlanközvetítők, adótanácsadók és székhelyszolgáltatók számára.

Célunk, hogy összefoglaljuk és segítsünk értelmezni a Pénzmosás elleni törvényben a Szolgáltatók számára előírt kötelezettségeket és feladatokat. **A tudásanyag konkrétumokon és példákon keresztül vezet végig a teendőkön, gyakorlati segítséget nyújtva az adminisztrációs útvesztőben való eligazodáshoz.**

A gyakorlatiasságot kulcsfontosságúnak tartjuk, így az alapfogalmak és teendők leírása mellett szó lesz többek között az alábbiakról:

- a Pmt. szerinti nyomtatványok elérhetősége, mit hol lehet megtalálni,
- kitöltési segédletek nyomtatványokhoz és dokumentumokhoz,
- beküldési határidők, mikor milyen teendőket kell elvégezni,
- ellenőrizendő listák, nyilvántartások elérhetősége,
- a szükséges teendők gyakorlati leírása,
- ellenőrzési gyakorlat, tipikus hibák, mire kell figyelni.

Legelőször is szükséges tisztázni pár alapfogalmat, hogy áttekinthessük a törvény célját, a törvényhozói

szándékot, az egyes Szolgáltatók helyét a Pmt.-ben, illetve hogy átlássuk a bonyolult cégstruktúrákat, be tudjuk azonosítani a Pmt. szempontjából kulcsfontosságú tényleges tulajdonost. Cikkünkben ezeket vesszük végig a továbbiakban.

Mi az a Pmt. és a Kit.? Miért kell ezzel foglalkozni?

A Pmt. a pénzmosás és terrorizmus finanszírozásának megakadályozásáról szóló törvény, aminek célja, hogy megelőzze és megakadályozza a bűncselekmények elkövetéséből származó pénz (vagy pénzben kifejezhető érték) tisztára mosását, valamint a terrorizmus, terrorista szervezetek finanszírozását.

A Kit. nevű törvény – ezen belül – azt a kötelezettséget írja elő a Pmt. hatálya alá tartozó Szolgáltatóknak, hogy rendszeresen ellenőrizzék az ENSZ, illetve az EU által kibocsátott listákat, melyen terrorizmussal összefüggésbe hozható szervezetek és magán-személyek szerepelnek.

Kik tartoznak a törvény hatálya alá? A Pmt.-ben egy egész bekezdés szól arról, kik tartoznak a törvény hatálya alá, de többek között kiterjed

- ingatlanügylettel kapcsolatos szolgáltatókra,
- biztosítási alkuszokra, biztosításközvetítőkre,
- könyvelőkre, adótanácsadókra,
- könyvvizsgálókra,
- székhelyszolgáltatókra,
- pénzintézetekre, egyéb pénzügyi szolgáltatókra.

De miért nekem kell ezzel foglalkoznom?

Az alapalgondolás szerint a Pmt. hatálya alá vont Szolgáltatók rendelkeznek olyan rálátással ügyfeleik tevékenységére, találkoznak olyan indikátorokkal, amik alapján észlelni tudják a pénzmosással, terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos tevékenységet.

Könyvelők, könyvvizsgálók, adótanácsadók

például komplex módon átlátják ügyfeleik pénzmozgásait, ezért észlel(het)ik, ha egy cég fiktív tevékenységet folytat, vagy jelezhetik, ha nagy összegű készpénzáramlással, kockázatos országokkal történő tranzakciókkal találkoznak.

Ingatlannal kapcsolatos szolgáltatók esetében (legyen szó saját tulajdonú vagy közvetített ingatlan adásvételéről, közvetítésnél 500 000 Ft-ot meghaladó havi bérleti díjról) a nagy összegű (esetenként készpénzes) pénzmozgások indokolják a törvény hatálya alá tartozást. Jelenleg az ingatlanhasznosítással, -bérbeadással foglalkozók nem tartoznak a törvény hatálya alá, ami pedig ugyancsak indokolt lenne.

A **székhelyszolgáltatói** szektor az átlagosnál nagyobb mértékben kitett a költségvetési csalást elkövető ügyfeleknek, e bűncselekményekhez pedig gyakran társul pénzmosási tevékenység, a csalással szerzett bevétel legalizálása céljából.

És ha a NAV mindent lát, miért tőlünk várják a pénzmosás megelőzését?

A legtöbb szolgáltatóban felmerül a kérdés, hogy egy ennyi adminisztrációval járó törvény, illetve az abban foglalt kötelezettségek miatt az ő, és miért nem az állami szervek feladata.

Tény, hogy az elmúlt évtizedben bevezetett automatizmusok, illetve az online számla bevezetésével sok adat áll az adóhatóság, valamint a cégbíróság rendelkezésére.

Ugyanakkor látni fogjuk, hogy a törvény számos különböző forrásból származó adatbázis, nyilvántartás, lista ellenőrzését írja elő, amelyek folyamatosan változnak, így egyelőre nem áll rendelkezésre átfogó rendszer állami oldalról. A Pénzmosás elleni törvény ellenőrzése ráadásul csak az elmúlt pár év során vált hangsúlyosabbá (EU-s ösztönzésre), ezt pedig a hatósági oldal informatikailag még nem tudta követni (illetve sok esetben hiányzik a rendszerben való gondolkodás a törvénykezésből, az informatikai fejlesztésekből).

Ennek ellenére vannak olyan tényezők, melyeket a hatóságok valóban nem (vagy nem időben) képesek látni, ilyen például a strómanok által vezetett cégek (kísérővel érkező, esetenként hajléktalan cégvezetők), gyakori, nagy összegű készpénzfelvételek, bizonylat nélkül érkező, nagy összegű utalások, tagi kölcsönök a cég számlájára, valós tevékenység nélküli tranzakciók stb. Ezt szem előtt tartva kerültek bevonásra a fenti szolgáltatók a pénzmosás elleni küzdelembe.

Ki a tényleges tulajdonos?

Mielőtt nekilátunk a tényleges munkafolyamatnak, célszerű tisztázni a törvény talán egyik legfontosabb fogalmát: a tényleges tulajdonost. A Pénzmosás elleni törvénnyel kapcsolatban sokszor már a tényleges tulajdonos személyének megállapítása is nehézséget tud okozni, főleg összetett, bonyolult tulajdonosi struktúra esetén.

Míg egy cég tulajdonosa lehet egy másik (akár magyar, akár külföldi) cég, addig **a tényleges tulajdonos minden esetben természetes személy, azaz magánszemély.**

Ritkább esetben a cég tulajdonosa ugyan magánszemély, de a valódi irányítást, befolyást egy másik természetes személy gyakorolja, ez esetben az utóbbi kell tényleges tulajdonosnak tekinteni. A valódi vezetők ilyenkor jellemzően anonimitásba burkolóznak, míg a cég törvényes képviselőjét egy stróman látja el. (Strohmann, azaz szalmabáb/szalmaember a neve a köznyelvben annak a személynek, aki más személy – a háttérember – nevében lép fel, mivel az utóbbi nem tud vagy nem kíván a nyilvánosság előtt szerepelni.)

A Szolgáltatók legfontosabb feladata tehát az, hogy azonosítsák egy cég tényleges tulajdonosát, illetve, hogy ezt az információt ellenőrizzék nyilvános adatbázisokban vagy a bemutatott okiratok alapján.

A következőkben először bemutatjuk az általános irányelveket. Ezek mentén a legtöbb olyan szervezetnél meg lehet állapítani a tényleges tulajdonos személyét, amikre nem vonatkoznak egyedi szabályok.

Ezután részletezzük a speciálisabb tevékenységeket, cégformákat (alapítvány, bizalmi vagyongazdálkodó, Zrt., Bt.), majd áttérünk az összetett, bonyolult cégstruktúrára.

1) Általános irányelvek a tényleges tulajdonos meghatározására:

- az a személy, akinek a tulajdoni hányada vagy szavazati joga eléri a 25%-ot, vagy egyéb módon tényleges irányítást gyakorol a gazdasági társaság felett;
- aki meghatározó befolyással rendelkezik a szervezetben, például
- jogosult a vezető tisztségviselő, felügyelőbizottság többségének megválasztására,
- megállapodás alapján azonosan szavaz több taggal, akiknek a befolyása összesen meghaladja az 50%-ot;
- ha a fentiek közül egyik sem teljesül, akkor a képviselőt kell tényleges tulajdonosnak tekinteni;

- ha más gyakorolja a tényleges irányítást, akkor ezt a személyt kell tényleges tulajdonosnak tekinteni (függetlenül az előző három esettől).

2) Alapítványok

Az alapítványokra – felépítésüknél fogva – speciális szabályozás vonatkozik. Egy alapítvány tényleges tulajdonosának az alábbiakat kell tekinteni:

- az alapítvány vagyonának kedvezményezettjét (legalább 25%-ban),
- akinek érdekében az alapítványt létrehozták,
- aki tagja az alapítvány kezelő szervének, vagy befolyást gyakorol az alapítvány vagyonának legalább 25%-a felett (például bankszámla felett rendelkező),
- a fentiek hiányában az alapítvány képviselője,
- vagy aki egyéb módon meghatározó befolyással rendelkezik.

3) Bizalmi vagyonkezelők:

- a vagyonrendelő és
- a vagyonkezelő és
- a kedvezményezett vagy azok csoportja és
- az a személy, aki a kezelt vagyon felett tényleges ellenőrzést gyakorol és
- a vagyonkezelést ellenőrző személyek.

Bizalmi vagyonkezelők esetében a törvény nem tesz különbséget a fenti személyek/szervezetek között, így mindannyiukat tényleges tulajdonosnak kell tekinteni. Amennyiben a fentiek közül bármelyik szereplő cég, úgy annak a cégnek a tényleges tulajdonosát kell azonosítani.

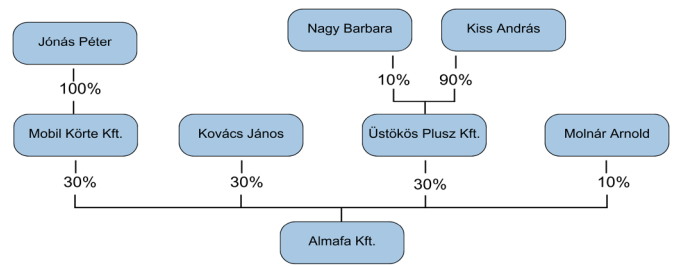
4) Betéti társaságok, részvénytársaságok, egyesületek

Betéti társaságok, részvénytársaságok, egyesületek esetén sem a Pmt., sem a Ptk. nem tesz különbséget, így ebben az esetben a tényleges tulajdonos meghatározása az 1) pontban részletezett általános irányelvek szerint kell történni.

Bonyolult cégstruktúra – esetpéldák

Viszonylag gyakran előfordul, hogy egy cégnek nem magánszemély a tulajdonosa, hanem egy másik cég. Ebben az esetben bonyolultabbá tud válni a tényleges tulajdonos azonosítása – főleg, ha külföldi cég is szerepel a struktúrában –, de ebben az esetben is alapvetően az 1) pontban részletezett általános szabályok szerint kell eljárni.

Nézzünk pár példát!

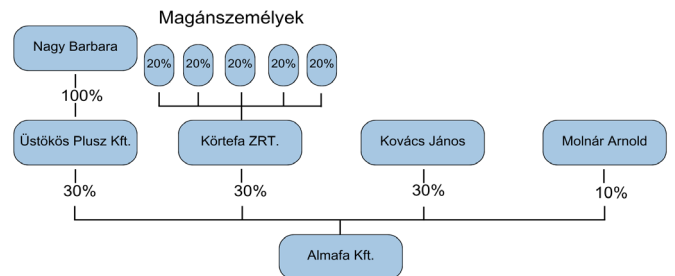

Esetpélda 1.

A képen látható esetben az Almafa Kft.-nek három tényleges tulajdonosa van:

- Jónás Péter (30%), a Mobil Körte Kft.-n keresztül,
- Kovács János (30%) közvetlen módon,
- Kiss András (30% x 0,9), az Üstökös Plusz Kft.-n keresztül.

Molnár Arnold és Nagy Barbara, az Üstökös Plusz Kft. 10%-os tulajdonosai nem számítanak tényleges tulajdonosnak, ugyanis tulajdoni hányaduk nem éri el a 25%-ot.

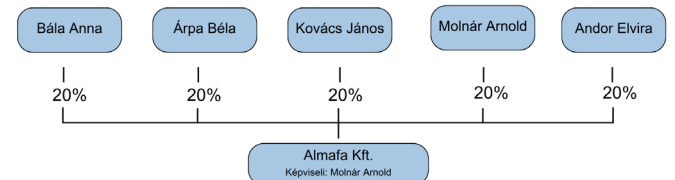

Esetpélda 2.

Ebben az esetben az Almafa Kft.-nek csak két tényleges tulajdonosa van:

- Nagy Barbara (30%) az Üstökös Plusz Kft.-n keresztül,
- Kovács János (30%) közvetlen módon.

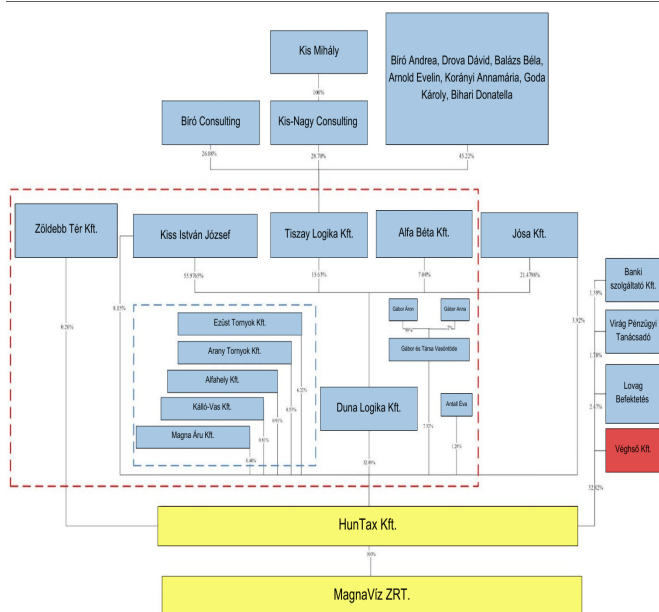
Molnár Arnold (10%), valamint a Zrt. öt részvényese (30% x 0,2 = 6%) nem számítanak tényleges tulajdonosnak.

Esetpélda 3.

A fenti esetben a cégnek öt 20%-os tulajdonosa van, így nem azonosítható 25% feletti tulajdonos. Általános szabály szerint ilyenkor a képviselőt, Molnár Arnoldot kell tényleges tulajdonosnak tekinteni.

Viszonylag ritkábban, de például külföldi cégek magyarországi leányvállalatainak esetében előfordulnak egészen extrém cégstruktúrák, mint az alábbi:

Esetpélda 4.

Bár első látásra bonyolultnak tűnik, itt is a főszabályok mentén kell elindulni: amennyiben nem lehet 25% feletti tulajdonost azonosítani, úgy a társaság képviselőjét kell annak tekinteni.

FONTOS

Bonyolult, összetett struktúra esetén különösen fontos a tényleges tulajdonosi nyilatkozat tartalmának alátámasztása, ezért ebben az esetben javasoljuk bekérni az azt alátámasztó dokumentumokat (a struktúrában szereplő cégek kivonatát), valamint egy sematikus ábrát készíteni, majd ezt az ügyféllel aláíratni.

Ki nyilatkozik a tényleges tulajdonosról?

Cég (vagy egyéb gazdasági társaság) esetében **mindig a cég képviselője teszi a tényleges tulajdonosi nyilatkozatot** – akkor is, ha a társaságban nem rendelkezik tulajdonjoggal. A gazdasági társaság tulajdonosai/tényleges tulajdonosai nem tehetik meg a nyilatkozatot, csak abban az esetben, ha képviselőik is egyben.

Önálló aláírási jog esetén elegendő egy képviselőnek megtenni a nyilatkozatot (akkor is, ha a szervezetnek több képviselője van). **Együttes aláírási jog esetén** a tényleges tulajdonosi nyilatkozatot mindkét képviselőnek alá kell írnia.

Dr. Crespo Zsuzsanna

digitális adatvédelmi szakjogász, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szakértő

ÚJDONSÁG

Pénzmosás elleni törvény TUDÁSTÁR

Érthetően a Pénzmosás elleni törvényről

Gyakorlati példák, szoftverajánló, QR-kódok további hasznos tartalmakhoz

Szerzők: Dr. Crespo Zsuzsanna, Osváth Judit

Terjedelem: 116 o. (A4)

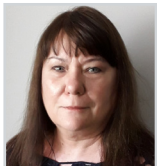
Megjelenés: 2024. december 6.

MEGRENDELEM! »

AZ OSZTALÉKELŐLEG TUDNIVALÓI

Osztalékelőlegben részesülhetnek az osztalékelőleget fizető társaság magánszemély és nem magánszemély (másik társaság) tulajdonosai, tagjai. A Ptk. 3:186. § (1) és a 263. § (1) bekezdései értelmében a taggyűlés két, egymást követő beszámoló elfogadása közötti időszakban osztalékelőleg fizetéséről határozhat. A Ptk. szerint osztalékelőlegről a tulajdonosok az évközi számviteli beszámoló (közbenső mérleg és eredménykimutatás) birtokában dönthetnek.

SÁNDORNÉ ÚJ ÉVA

Az osztalékelőleg fizetésének feltétele, hogy

- a közbenső mérleg alapján megállapítható legyen, hogy a társaság rendelkezik osztalék fizetéséhez szükséges fedezettel, továbbá
- a kifizetés nem haladja meg a közbenső mérlegben kimutatott adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartalék összegét, és
- a társaság helyesbített saját tőkéje a kifizetés folytán nem csökken a törzstőke, jegyzett tőke összege alá. [Szt. 39. (4)]

A közbenső mérleg nem nyilvános, kizárólag belső használatra szolgál. Ezért a közbenső mérleget nem kell közzétenni és letétbe helyezni. A közbenső eredménykimutatást a mérlegben bemutatott adózott eredmény bizonyítékeként, annak alátámasztására kell elkészíteni. Kiegészítő melléklet nem szükséges.

A taggyűlés döntéseit írásba foglalják, ez a taggyűlési jegyzőkönyv, melyet aláírásukkal látnak el, és ez lesz az alapbizonylata az osztalékelőleg-fizetésnek.

A Ptk.-ban nincs arra vonatkozóan semmilyen megkötés, hogy évközben hány alkalommal törtenhet osztalékelőleg-fizetés. Ez a tulajdonosok döntése és felelőssége. Az osztalékelőleget a számviteli nyilvántartásokban is rögzíteni kell.

Az osztalékelőleg könyvelése

Az osztalék előleget fizető társaság

Az osztalékelőleget az osztaléket fizető társaságnál követelésként kell kimutatni. Az osztalékelőleg nyilvántartása attól függ, hogy az osztalékelőleget kapó fél

- kapcsolt vállalkozás (321),
- jelenetős tulajdoni részesedéssel rendelkező tulajdonos (322),
- egyéb részesedési viszonyban lévő vállalkozás (323) vagy
- magánszemély (368).

T 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdonosokkal szemben – K 384 Elszámolási betétszámla

Az adott évi beszámoló elfogadása és az osztalékról való döntés után az osztalékká vált osztalékelőleget a követelések közül ki kell vezetni és az adózott eredmény terhére el kell számolni.

T 413 Eredménytartalék – K 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdonosokkal szemben

Az osztalékelőlegben részesülő társaság

Az osztalékelőlegben részesülő viszont kötelezettségként tartja nyilván.

T 384 Elszámolási betétszámla – K 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek

Az adott évi beszámoló elfogadása és az osztalékról való döntés után az osztalékká vált osztalékelőleget a kötelezettségek közül ki kell vezetni, és az osztaléket pénzügyi bevételként jóvá kell írni.

T 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek – K 971 Kapott (járó) osztalék, részesedés

Az osztalékelőleg osztalékká válása

A magánszemély által kapott osztalék

Az osztalékelőleg a beszámoló elfogadásakor válik osztalékká. Az Szja törvény 66. § (1) bekezdése alapján a magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételeinek egésze jövedelemnek minősül, amellyel szemben költségelszámolás nem lehetséges.

Az osztalékelőleg teljes összegét személyi jövedelemadó terheli, amelyet a kifizetőnek a kifizetéskor az osztalékelőleg összegéből le kell vonnia.

T 36 Egyéb követelés – K 471 Jövedelem elszámolási számla

T 471 Jövedelem elszámolási számla – K 462 Személyi jövedelemadó elszámolása

T 471 Jövedelem elszámolási számla – K 384 Elszámolási betétszámla

Amikor az osztalékelőleg osztalékká válik, már nem kell ismét személyi jövedelemadót levonni.

Az osztalék jóváhagyásakor az alábbi könyvelési tételeink lesznek:

T 413 Eredménytartalék – K 4791 Alapítókkal szembeni kötelezettségek

T 4791 Alapítókkal szembeni kötelezettségek – K 471 Jövedelemelszámolási számla

T 471 Jövedelemelszámolási számla – K 36 Egyéb követelés (előlegvisszavét)

T 471 Jövedelemelszámolási számla – K 462 Személyi jövedelemadó elszámolása

T 462 Személyi jövedelemadó elszámolása – K 471 Jövedelemelszámolási számla

A természetes személyek a kapott osztalék után szocho fizetésére kötelezettek. Ettől eltérően az osztalékelőleg nem terheli szocho; az csak akkor jelenik meg, amikor az osztalékelőleg osztalékká válik.

PÉLDA

Tételezzük fel, hogy egy természetes személy 2024-ben 3 millió forint osztalékelőleget kap. A beszámoló elfogadásának napja 2025. április 20. Az osztalék megegyezik az osztalékelőleggel.

2024-ben a kifizetőnek le kell vonnia $3\text{ millió} \times 0,15 = 450\ 000$ forint szja-előleget. Szocho-t nem kell levonni. Az osztalékelőleg 2025. április 20-án válik osztalékká. A 2025. évről szóló szja-bevallásban a levont szja-előleget fel kell tüntetni. Szja-fizetés nem lesz. A 390 000 forint szocho-t viszont be kell vallani és meg kell fizetni 2026. május 20-áig.

Abban az esetben, amikor az **osztalék meghaladja** az osztalékelőleget, de a különbözet kifizetésére az adóéven belül nem kerül sor, nincs szja- és nincs szocho-fizetés. A többletösszeg kifizetésének évében kell a kifizetőnek levonásba kell helyeznie

- a különbözetet terhelő személyi jövedelemadót, illetve
- a teljes osztalékot terhelő szociális hozzájárulási adót.

Abban az esetben, ha a kifizetésre kerülő különbözet nem fedezi a jóváhagyott osztalékot terhelő

szocho összegét, a le nem vont szocho-t a magánszemélynek kell önadózással rendeznie az szja-bevallásában.

Amennyiben a korábban osztalékelőlegben részesülő magánszemély az osztalékfizetés időpontjában már nem jogosult osztalékra, és azt vissza kell fizetnie, akkor a visszafizetést bruttó módon kell teljesítenie a társaság felé. Ebben az esetben a magánszemély a kifizető által levont adót az szja-bevallásában igényelheti vissza. Tekintettel arra, hogy a levont adó visszaigénylését a magánszemély rendezi a bevallásában, a kifizetőnek ezzel kapcsolatosan nincs teendője.

Amennyiben **az osztalékelőleg részben vagy egészben nem válik osztalékká**, módosítani kell a '08-as bevallást. Ha az osztalékelőleg megegyezik az osztalékkal (az éves beszámoló és az osztalék taggyűlés szerinti elfogadásával), akkor ennek szja-kötelezettsége rendezésre került, ebből következően a '08-as bevallást nem kell (nincs mit) módosítani, önellenőrizni.

Abban az esetben, ha az üzleti év beszámolója alapján **a kifizetett osztalékelőlegnél alacsonyabb osztalékot hagynak jóvá**, akkor születhet olyan döntés, hogy a különbözetet vissza kell fizetni. Ebben az esetben arra is figyelni kell, hogy az osztalékelőlegből osztalék került levonásra és az adóelszámolókat ellenőrizni szükséges, mert túlvont személyi jövedelemadó mutatkozik. A visszafizetési kötelezettség következtében a magánszemélynek az Szja törvény 72. §-a szerinti kamatkedvezményből származó jövedelme keletkezik.

A **magánszemély által visszafizetett** osztalék-előleget ugyanis úgy kell figyelembe venni, mintha a tag a társaságtól kamatmentes hitelt kapott volna, ahol a hitelnnyújtás időpontja az osztalékelőleg kifizetésének a napja, a futamidő vége pedig az osztalék-előleg visszafizetésének napja, és ezen két időpont közötti időtartamra meg kell állapítani a kamatkedvezményből származó jövedelmet.

Az Szja törvény 72. § (2) bekezdésében foglalt speciális szabály szerint az osztalékelőleg kifizetésének adóévére az osztalékadó-előleg alapján keletkező kamatkedvezményből származó jövedelmet a kifizető a beszámoló elfogadásának napján állapítja meg, egyebekben az előző rendelkezések szerint jár el.

Abban az esetben, ha a kifizető társaság eltekint az osztalékká nem vált osztalékelőleg visszafizetésétől, a magánszemélynek egyéb bevétele keletkezik. Ezt az egyéb bevételt is be kell vallani.

A társaságiadó-alany által realizált osztalékelőleg

A társaságiadó-alany által kapott osztalékelőleg csupán egy könyvelési tétel. Az adóalap-csökkentési lehetőség akkor jelenik meg, amikor az osztalékelőleg osztalékká válik.

A kisvállalatiadó-alany által realizált osztalékelőleg

A kisvállalatiadó-alanyok esetében a jóváhagyott és kifizetett osztalékelőleg következtében nem kell adóalap-korrekciót végrehajtani az osztalékelőleg miatt. Ez akkor is igaz, amennyiben a kiva-alany fizeti az osztalékelőleget és akkor is igaz, amennyiben kapja azt.

Az osztalékelőleg és az osztalék: melyik a több?

Az osztalék és az osztalékelőleg megegyezik:

Az osztalékelőleg a beszámoló elfogadásakor válik osztalékká. Arra azonban semmi garancia nincs, hogy az osztalékelőleg és az osztalék azonos összegű lesz. Abban az esetben, ha az osztalék és az osztalékelőleg azonos összegű, az osztalékelőleget fizető félnek a követelését, a jogosultnak pedig a tartozását a könyvekből ki kell vezetni. Az osztalék a klasszikus módon elszámolásra kerül.

Az osztalék kevesebb az osztalékelőlegnél:

Amennyiben az elfogadott osztalék összege kisebb, mint a kifizetett osztalékelőleg volt, akkor a tulajdosoknak a különbözetet vissza kell fizetni. A könyvelés az osztalékelőleg fizetésének ellentéte.

Az osztalék meghaladja az osztalékelőleget:

A tulajdosok nem minden esetben veszik ki osztalékelőlegként az osztaléket. Amennyiben volt osztalékelőlegként az osztaléket.

lékelőleg, de a jóváhagyott osztalék összege ezt meghaladja, akkor ezt a könyvelésben is szerepeltetni kell.

Az osztalék előírása az elfogadott teljes összegben (nem csak a különbözet):

T 413 Eredménytartalék – K 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek

Gyakran előfordul, hogy a különbözetet még adóévben kifizetik.

T 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek – K 384 Elszámolási betétszámla

Az elszámolás után a követeléseket és a kötelezettségeket is össze kell vezetni.

T 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek – K 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdosokkal szemben

Az osztaléket realizáló fél elszámolása:

Az osztalékelőleg és a jóváhagyott osztalék eltérését a könyvelésben is rögzíteni kell.

T 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdosokkal szemben – K 971 Kapott (járó) osztalék

Az előleg feletti osztalék pénzügyi realizálása:

T 384 Elszámolási betétszámla – K 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdosokkal szemben

Az elszámolás után a követeléseket és a kötelezettségeket is össze kell vezetni.

T 4792 Alapítókkal szembeni rövid lejáratú kötelezettségek – K 321, 322, 323, 368 Követelések tulajdosokkal szemben

Abban az esetben, amikor az osztalék meghaladja az osztalékelőleget, de a különbözet kifizetésére az adóéven belül nem kerül sor, az osztalékelőleg osztalékká válik.

Sándorné Új Éva
okleveles adószakértő

Kinek jár? Hogyan lehet eltéríteni az arányokat?

Mi lehet a forrása? Bármikor felvehető előleg?

Számtalan résztéma, amely megválaszolásra vár.

Kiadványunk ezekre és még sok más kérdésre válaszol.

**KÉREM
A PÉLDÁNYOM! »**

Kiadó: Szakkönyv.net Kft.

AZ ADÓELJÁRÁS VÁLTOZÁSAI 2025-RE

Cikkünkben az őszi adócsomagban szereplő, adóeljárást érintő változásokat mutatjuk be.

SZABÓ GÁBOR

E-nyugta, e-pénztárgép

Ezzel kapcsolatban a technikai részletek kérdések, mert a vonatkozó NGM rendelet még nincs bejelentve, csak tervezet létezik. Többszöri halasztás után most 2025. július 1-je az újabb határidő arra, hogy a rendelet megjelenjen.

Nézzük át röviden a fogalmakat!

E-pénztárgép: elektronikus nyugta és egyszerűsített adattartalmú számla kibocsátására alkalmas, *pénztárgéptől eltérő*, engedélyezett műszaki megoldás.

E-nyugta: e-pénztárgéppel kiállított nyugta.

Nyugtátár: az e-pénztárgéppel kiállított nyugtának, nyugtával egy tekintet alá eső okiratnak, számlának, számlával egy tekintet alá eső okiratnak a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő részére történő rendelkezésre bocsátására, megőrzésére szolgáló rendszer.

Nyugtátár szolgáltató: a nyugtátarat üzemeltető szerv (NAV)

Vevői alkalmazás: olyan engedélyezett műszaki megoldás, amelynek kizárólagos célja, hogy a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő számára olvashatóan elérhetővé tegye az e-pénztárgéppel kibocsátott nyugtát és számlát, és számára biztosítsa az adatok megismerésének és feldolgozásának lehetőségét.

Pénztárgép: papír alapú gépi nyugta és papír alapú egyszerűsített adattartalmú számla kibocsátására alkalmas, engedélyezett műszaki megoldás.

E-nyugta csak elektronikusan bocsátható ki, de a vevő kérésére papír alapú másolatot kell adnia az eladónak. A vevő a nyugtából érheti el a nyugtát. (Hatály: 2025. július 1.)

Az e-nyugta a **nyugtátárba való beérkezéssel** minősül kibocsátottnak. Felmerülnek kérdések ezzel

kapcsolatban, például hogyan teljesül a haladéktalan kibocsátás, ha technikai probléma történik. A vevő alkalmazásában mikor jelenik meg? És ha a vevő nem használ alkalmazást? (Hatály: 2025. július 1.)

E-pénztárgép (hardver és szoftver), valamint vevői alkalmazás (csak szoftver) esetén az engedélyező hatóság a NAV lesz. Az engedéllyel rendelkező e-pénztárgépekről, vevői alkalmazásokról, a visszavont engedélyekről a NAV a honlapján közleményt tesz ki. Az engedélyezések igazgatásdíj-kötelesek. A már engedéllyel rendelkező és működő pénztárgépek, alkalmazások blokkolhatók a NAV által.

Art. változások

Július 1-jétől megjelenik az **adategyeztetési eljárás** mint új jogintézmény. Fontos, hogy ez nem az ellenőrzés egy újabb típusa, hanem az adatszolgáltatás során a beküldött adatok eltérésének megszüntetése érdekében egy egyszerűbb eljárás. Különösen az online számlázás ellenőrzésére kell itt gondolnunk. A válaszadási határidő 15 nap lesz, és fix 300 000 Ft-os mulasztási bírságot jelent a nem teljesítőre.

T1041-08 adategyeztetés, biztosított jogviszony és bevallás kapcsolata: Ha a T1041-esen bejelentett személyről a fizető/munkáltató nem ad '08-as bevallást, és a NAV erre felszólítja – 2016 óta folyamatosan mennek ki az adóhatósági felszólítások! –, azonban az adózó a felszólítás után sem tesz ennek eleget, akkor fix 100 000 Ft bírság kiszabására kerül sor. Ez a bírság csak az általános mulasztási bírságos kimentéssel csökkenthető. Felszámolás, végelszámolás, kényszerőrlés alatt álló adózóval szemben korlátozottan alkalmazható. (Hatály: 2025. július 1.)

A **pénzügyi képviselőkre** vonatkozó jegyzett tőke minimum 150 millió forintra emelkedik. Ez már 2023. szeptember 28-a óta hatályos, azonban a már működő pénzügyi képviselőknek 2025. január 1-jétől kell megfelelni.

A nem éves elszámolású adók soron kívüli bevallására vonatkozó 30 napos határidő helyett 90 nap

a határidő, ha **csoportos társaságiadó-alany** szűnik meg.

Adószám szankciós törlése: ha az adózó a '08-as, A60-as, '65-ös bevallás határidejét **90 nappal** túllépi, és volt NAV felszólítás. Korábban 180 nap volt a határidő, illetve az áfabevallás nem szerepelt a listán. (Hatály: 2025. július 1.) Ez a határidő-túllépés sok adózót érint, az adóhatóság pedig nagyon szigorúan veszi. Tapasztalataink szerint könyvelőváltás például könnyen elő tud idézni egy 90 napos csúszást, érdemes erre tehát nagyon odafigyelni.

A késedelmi pótlék szabályváltozásai: erre nagyon fel kell készülnie az adózóknak is. Havi pótlék-számítási rendre tér át a rendszer január 1-jén, emiatt nehéz lesz lekövetni a folyószámlát (önrevíziók, előlegbefizetések, azok időben későbbi bevallása stb. miatt). Tartozásként csak akkor jelenik meg a késedelmi pótlék, amikor az 5000 Ft-ot meghaladja. Minden adózónak forintban kell megfizetni a késedelmi pótlékot. A késedelmipótlék-szabályok egyebekben nem változnak. (Hatály: 2025. január 1-jén fennálló és azt követően esedékessé váló kötelezettségek tekintetében. Átmeneti időszak: 2025 áprilisában kerül előírásra a 2025. január–március időszak.)

Bírságmaximumok: az **általános** bírságtételi plafonok kétszeresére emelkednek (magánszemély esetén 400 000 Ft, más adózó esetén 1 millió forint). A **különleges** bírságtételek plafonjai az alábbiak szerint kétszereződnek:

- számla- és nyugtaadás elmulasztása: 2 millió forint,
- be nem jelentett foglalkoztatott: 2 millió forint,

(Hatály: a rendeleti szabályozás 2025. január 1-jétől történő törvényi szintre emelése.)

Air. változások

Elektronikus hírközlő eszköz útján történő meghallgatás: idézett személy hallgatható meg ezen a módon. Az idézésnek a meghallgatás módját már tartalmaznia kell. Alkalmazása nem kötelező. Az okoseszközön a kamerát és a hangot végig bekapcsolva kell hagyni, azaz kamera nélkül nem működik. Az igazoltatás (fényképes igazolványokkal) mindkét fél részéről a kamerán keresztül történik. A meghallgatáson informatikát kezelő személy jelen lehet. Jegyzőkönyv ebben az esetben is készül, aláírás helyett szóbeli nyilatkozattal kerül elfogadásra (Hatály: 2025. július 1.)

Egyéb változások

Harmadik országbeli munkavállaló nevében a belföldi munkáltató is kérhet adóazonosító jelet. Az így kért adóazonosító jelet mindkét féllel közli a NAV. A munkáltató változásbejelentésre is jogosult.

Külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepének is kötelező belföldi pénzforgalmi számlát nyitnia. Átmeneti szabály ezzel kapcsolatban, hogy 2025. január 31-ig kell megnyitnia a számlát a már működő fióktelepeknek.

Cikkünk Szabó Gábor (NAV Dél-alföldi Tájékoztatási Osztály) Adókonferencia 2025 című, 2024. november 28-án tartott előadása alapján készült.

Vezinfó

ADÓKONFERENCIA 2025
ADÓELJÁRÁS, SZJA, TBJ, ÁFA, TAO, KIVA, SZTV

Botka Erika,
Dr. Csátaljay Zsuzsanna,
Dr. Rabné Dr. Barizs Gabriella,
Dr. Rosenfeld Anita,
Szabó Gábor,
Széll Zoltánné

VIDEÓ/E-LEARNING
KÉPZÉS

MEGRENDELEM! »

ÁTTÉRÉS TAO-RÓL KIVA-RA ÉS FORDÍTVA – TEENDŐK ÉVZÁRÁS KÖZELEDTÉVEL

Hogyan térjünk át egyik adóról a másikra helyesen? Cikkünk ennek tudnivalóin vezet végig az olvasót.

DR. RABNÉ DR. BARIZS GABRIELLA

Áttérés a társasági adóból kivára

Amennyiben a belépési feltételek fennállnak, a kiva-alanyiság az erről szóló bejelentést követő hónap első napjával jön létre. A bejelentést a 'T201, 'T201T jelű nyomtatványon, elektronikus úton lehet megtenni, és 30 napos jogvesztő határidőn belül visszavonható (ez esetben a kiva-alanyiság nem jön létre). Nem jogszerű a bejelentés, ha annak napján az adózónak az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása meghaladja az 1 millió forintot!

Társasági adó szempontjából megszűnésnek minősül a '71-es záróbevallás benyújtása, és az a tény, hogy az adózó társaságiadó-előleget nem vall be és nem fizet meg.

A korrekciók különös szabályai:

- az eszközök számított nyilvántartási értéke és könyv szerinti értéke közötti különbség miatti adóalap-korrekciót az adózó választása szerint alkalmazza,
- kkv-k beruházásiadóalap-kedvezménye, fejlesztési tartalék, jogdíjra jogosító immateriális jószág miatti lekötött tartalék, létszámnövelés miatti kedvezmény továbbvihető (a figyelési időszak tartama alatt az adóalany kivásként is szankcionálható!),
- az utolsó társasági adó alatti adóévben fejlesztési tartalék, jogdíjra jogosító immateriális jószág miatti lekötött tartalék nem képezhető.

Áttérés kiváról társasági adóra

Záró kiva-bevallást kell készíteni, és az áttérést követő 60 napon belül társaságiadó-előleget bevallani a kiva-alanyiság megszűnését követő naptól az adó-

évet követő hatodik hónap utolsó napjáig számított időszakokra.

Az előlegfizetés negyedéves lesz, a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig kell megfizetni.

A kiva-alanyiság megszűnésének adóévében elszámolt bevétel 0,25%-a fizetendő (egyenlő részletekben) – 12 hónapnál rövidebb adóév esetében évesíteni kell.

A kiva-alanyiság alatt beszerzett, előállított immateriális javak, tárgyi eszközök után a Tao. törvény szerinti értékcsökkenés (csökkentő tétel) nem érvényesíthető.

A kiva-alanyiság előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) számított nyilvántartási értéke: a kiva-alanyiságot megelőző utolsó adóévben meghatározott számított nyilvántartási érték, csökkentve a kiva-alanyiság időszakában elszámolt számviteli értékcsökkenés összegével.

Amennyiben az adózó át-/visszatér a társasági adó hatálya alá, akkor meg kell határoznia az **áttérési különbözetet**.

Áttérési különbözet
+/- kiva-alanyiság alatt keletkezett összes eredmény
- kiva hatálya alatt a kivás időszak nyeresége terhére kivont tőke
- kiva hatálya alatt a jóváhagyott osztalékra tekintettel alkalmazott növelő tétel
- kiva-alanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális javak, tárgyi eszközök könyv szerinti értéke
- kiva-alanyiság időszakában keletkezett, még fel nem használt veszteség
- megfizetett (fizetendő) kisvállalati adó
= +/- áttérési különbözet

Az áttérési különbség azon nyereség, veszteség összege, amely a kiva-alanyiság időszakához kapcsolódik, és amelyre a kiva hatálya alatt adófizetési kötelezettség nem vonatkozott, amelyet csökkent

- a kiva-alanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószágnak, tárgyi eszköznek a kiva-alanyiság megszűnése időpontjában fennálló könyv szerinti értéke,
- a kiva-alanyiság időszaka alatt keletkezett, még fel nem használt elhatárolt veszteség összege, valamint
- a megfizetett (fizetendő) kisvállalati adó összege.

Ha az áttérési különbség pozitív:

1. lehetőség: az eredménytartalékból ezzel az értékkel azonos összegű lekötött tartalékot képez az adózó. A feloldására a fejlesztési tartaléokra vonatkozó szabályok irányadók, kivéve: nincs adózás előtti eredményt csökkentő tétel, illetve visszafizetési kötelezettség esetén nincs késedelmi pótlék.

2. lehetőség: lekötött tartalék képzése helyett az áttérési különbség összegére jutó 9%-os társasági adót az adózó a záró kiva-bevallásban bevallja és a bevallás benyújtásáig megfizeti.

Ha az áttérési különbség negatív:

A kiva-alanyiság megszűnését követően a társaságiadó-alanyiság létrejöttét követő 5 adóéven belül elhatárolt veszteségként figyelembe vehető a társasági adóban. Az áttérési különbségről és az annak részét képező tételek megállapításához szükséges adatokról az adózó külön nyilvántartást kell, hogy vezessen.

Cikkünk Dr. Rabné Dr. Barizs Gabriella (NAV Adóügyi és Tájékoztatási Főosztály, Társasági Adó Osztály) Adókonferencia 2025 című, 2024. november 28-án tartott előadása alapján készült.

Vezinfó

CSOPORTOS TÁRSASÁGI ADÓALANYISÁG ÉS CSOPORTOS ÁFA ALANYISÁG 2024

Előadók: Dr. Csátaljay Zsuzsanna, Dr. Rabné Dr. Barizs Gabriella

MEGRENDELEM! »

VIDEÓ/E-LEARNING KÉPZÉS

HOGYAN ALAKULHAT A KATÁS EGYÉNI VÁLLALKOZÓ ADÓALANYISÁGA, HA ONLINE FELÜLETEN ÉRTÉKESÍT?

Az online felület (platform) egy digitális vagy fizikai tér, amely lehetővé teszi több fél számára a kapcsolatot, interakciót és tranzakciókat. A digitális platform egy szoftver alapú tér, amely megkönnyíti a felhasználók vagy a vállalkozások közötti interakciót. Egy katás egyéni vállalkozó esetében mindenképpen adódik az a kérdés, hogy a platformtól kapott bevétele miatt elveszti-e adóalanyiságát a Kata tv. 5. § (1) bekezdés g) pontja alapján.

BONÁCZ ZSOLT

Katás egyéni vállalkozó a platformmal jellemzően termékek távértékesítésénél vagy távolról nyújtható szolgáltatás teljesítésénél kerül kapcsolatba. A bevezetőben felvetett kérdést ezen ügyletekkel összefüggésben tekintjük át.

Távértékesítés

A termékek távértékesítésének jelentős hányadát – függetlenül attól, hogy egyik tagállamból egy másik tagállamba, harmadik országokból a Közösségbe irányul, vagy ugyanazon tagállamon belül valósul meg – platformok közvetítésével bonyolítják le.

Az áfa eredményes és hatékony beszedésének biztosításához azokat a platformokat, amelyek elősegítik a termékek távértékesítését, a közösségi áfa szabályai bevonják az értékesítéseket terhelő áfa beszedésébe azáltal, hogy a rajtuk keresztül értékesített termékek esetében meghatározott esetben adófizetésre kötelezetté válnak. Ennek megfelelően nem adóalanyok részére történő bizonyos értékesítések esetén speciális szerep hárul a platformokat üzemeltető áfaalanyokra.

Ha egy platform

- 150 eurót meg nem haladó belső értékű küldeményként importált termék távértékesítését, illetve

- értéktől függetlenül, Közösségben nem letelepedt adóalany által nem adóalanyként a Közösség területén teljesített termékértékesítését segíti elő (ide kell érteni azt az esetet is, amikor a termék feladási és rendeltetési helye ugyanaz a tagállam), a platformot úgy kell tekinteni, mint amely a termék beszerzője és értékesítője is.

Az áfa tekintetében azt kell vélelmezni, hogy két termékértékesítés teljesül, az első ügylet az eredeti eladó és a platform között, a második ügylet pedig a platform és a vevő között teljesül. A vélelem alapján két egymást követő értékesítés történik, de a terméket egyszer fuvarozzák el az azt ténylegesen értékesítő a vevőnek, így láncértékesítés valósul meg.

Láncértékesítésnél csak az egyik értékesítéshez rendelhető a fuvarozás.

Annak érdekében, hogy a platform minősüljön az import távértékesítés, illetve a Közösségen belüli távértékesítés teljesítőjének, a szabályozás a fuvarozással egybekötött értékesítést a platformhoz rendeli. Ebből következően a tényleges értékesítőnek a platform részére történő értékesítése a termék fuvarozásra történő feladásának helyén teljesített.

Amennyiben ez a hely a Közösség területén kívülre esik, arra nem vonatkoznak az uniós áfaszabályok. Ha a tényleges értékesítő platform részére történő értékesítésének teljesítési helye a Közösség területére esik, a termékértékesítés adómentes, ugyanakkor az azzal összefüggően felmerült, előzetesen felszámított adó (például import áfa) tekintetében a tényleges értékesítőt adólevonási jog illeti meg.

Az adófizetési kötelezettség a platform részére történő termékértékesítés után és a platform általi termékértékesítés után azonos időpontban keletkezik, mégpedig a fizetés elfogadásakor.

A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (a továbbiakban: Vhr.) **nyilvántartási kötelezettséget** is előír a platformok számára. A nyilvántartási kötelezettség azon esetekre terjed ki, amikor a platform elősegíti a Közösség területén nem adóalanyok részére történő termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást. A nyilvántartást az illetékes adóhatóság, belföldön a NAV kérésére rendelkezésre kell bocsátani. A nyilvántartást az elektronikus platformnak az ügylet teljesítési időpontját magában foglaló év végétől számított 10 évig meg kell őriznie.

A platformok számára előírt nyilvántartási kötelezettség nem ugyanazt a kört fedi le, mint az elektronikus platformok vonatkozásában előírt adófizetési kötelezettség.

A Vhr. meghatározza, hogy ezen rendelkezés alkalmazásában az elektronikus platformnak milyen részletezettséggel kell nyilvántartást vezetnie. Abban az esetben, ha az elektronikus platform az ügylet elősegítése miatt egyúttal adófizetésre kötelezettnek is minősül, úgy a nyilvántartási kötelezettsége attól függően alakul, hogy választotta-e valamelyik egyablakos rendszer alkalmazását.

A nyilvántartás tartalma annak függvénye, hogy a platform az uniós és nem uniós egyablakos rendszert vagy az import egyablakos rendszert alkalmazza.

Távolról nyújtható szolgáltatások

A nem adóalany részére nyújtott távközlési, rádiós és audiovizuális médiaszolgáltatások, elektronikus úton nyújtott szolgáltatások (összefoglalóan távolról is nyújtható szolgáltatások, a továbbiakban: Szolgáltatás/Szolgáltatások) tekintetében a teljesítési helyet főszabály szerint az igénybevevő letelepedése határozza meg, ezáltal a Szolgáltatások után az áfát az igénybevevő letelepedése szerinti államban kell megfizetni. Következésképpen, ha a belföldön letelepedett szolgáltató a Szolgáltatásokat másik tagállamban letelepedett nem adóalany igénybevevő részére nyújtja, úgy ezek után az áfát alapesetben abban a tagállamban kell megfizetni, ahol az igénybevevő letelepedett. [Áfa tv. 45/A. §]

Az Áfa tv. 49/B. §-a a főszabálytól eltérő rendelkezést tartalmaz, amely meghatározott esetekben a nem adóalany részére nyújtott Szolgáltatásoknál a

teljesítés helyének a szolgáltatást nyújtó gazdasági letelepedését kell tekinteni.

A Vhr. 9a. cikke arra vonatkozóan ad iránymutatást, hogyan kezelendő áfa szempontból, ha platformon keresztül vesz igénybe nem adóalany személy Szolgáltatásokat. Ekkor a platform üzemeltető és a szolgáltatást nyújtó adóalany egymástól eltérő személyek.

Felmerül az a kérdés, hogy a platform (1.) saját nevében más javára (közvetített szolgáltatásként) vagy (2.) más nevében más javára (ügynökként) jár-e el, amikor lehetővé teszi az elektronikus szolgáltatás igénybevételét az általa kialakított felületen keresztül.

Amennyiben a platform az 1. pont szerinti, az Áfa tv. 15. §-a értelmében vett közvetített szolgáltatást nyújt, úgy áfa szempontból a platform minősül a szolgáltatás nyújtójának is, ezért főszabály szerint őt terheli az adófizetési kötelezettség a Szolgáltatások nyújtása után.

A 2. pont szerinti ügynöki konstrukció esetén a szolgáltatás nyújtójának kell az áfát a (végső) fogyasztó részére nyújtott Szolgáltatások után megfizetnie.

Gyakorlati gondot okoz a Szolgáltatást nyújtók számára, hogy **nehezen tudják beazonosítani a (végső) fogyasztót**, nem utolsósorban azért, mert a Szolgáltatások értékesítésének láncolatában több szereplő is lehet a szolgáltató és a (végső) fogyasztó között. Másrészt a (végső) fogyasztó sem tudja, hogy ténylegesen ki teljesítette részére az adott Szolgáltatást, mivel a fogyasztó alapvetően a platformmal áll kapcsolatban.

Ennek a kérdésnek a kezelésére a Vhr. 9a. cikke megdönthető vélelmet állít fel. Főszabály szerint azt kell vélelmezni, hogy ha a Szolgáltatásokat platformon keresztül nyújtják, úgy azokat a platform az 1. pont szerinti közvetített szolgáltatásként nyújtja, emiatt adófizetésre kötelezetté válik. Ezt a vélelmet úgy lehet megdönteni, ha a platform egyértelműen megjelöli az adott Szolgáltatás nyújtóját, és ez a felek közötti szerződéses megállapodásból is kitűnik.

A Vhr. 9a. cikk (1) bekezdése előírja, hogy milyen feltételeket kell teljesítenie a platformnak ahhoz, hogy a vélelmet megdönthesse. Ehhez az adott Szolgáltatásról kiállított számlán vagy nyugtán fel kell tüntetni a Szolgáltatásokat és azok nyújtóját.

Amennyiben az értékesítési láncolatban több adóalany van, minden egyes adóalany által kiállított bizonylatnak teljesítenie kell ezt a feltételt.

Ha a vélelem megdöntésre kerül, vagyis az előzőekben részletezett feltételek teljesülnek, akkor az ügyletet már nem a főszabály, hanem a 2. pontban részletezett ügynöki konstrukció szerint kell az általános forgalmi adó vonatkozásában minősíteni. Ez nem jelenti azonban azt, hogy a platform minden esetben megdöntheti ezt a vélelmet. Ha ugyanis a platform jogosult arra, hogy a Szolgáltatások tekintetében jóváhagyja a díjnak az igénybevevő részére történő felszámítását, vagy jóváhagyja a Szolgáltatások nyújtását, vagy megállapítja az általános szolgáltatási feltételeket, nem jelölhet meg más személyt a Szolgáltatás nyújtójaként. Ennek következtében a platform lesz az adófizetésre kötelezett személy a Szolgáltatások tekintetében, ezért az 1. pontban részletezett főszabály szerinti közvetített ügylet jön létre.

Amennyiben a szolgáltatás nyújtója platformon keresztül nyújt Szolgáltatást nem adóalany igénybevevő részére, akkor a Vhr. 9a. cikke szerinti vélelem alapján főszabály szerint úgy kell tekinteni, hogy a tartalomszolgáltató a Szolgáltatást a platformot üzemeltető adóalany részére nyújtotta, aki tovább nyújtotta az igénybevevő nem adóalany fogyasztó felé.

Ha az elektronikus úton nyújtott Szolgáltatást adóalany részére nyújtják, úgy annak **teljesítési helyét** az Áfa tv. 37. § (1) bekezdése értelmében az igénybevevő gazdasági célú letelepedése határozza meg, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Abban az esetben, ha egy belföldön letelepedett szolgáltató egy kizárólag külföldön letelepedett, platformot üzemeltető szolgáltató részére nyújtja a Szolgáltatást, akkor a teljesítési hely külföldön lesz. Ennek következtében a Szolgáltatás utáni áfa megfizetésére az igénybe vevő adóalany kötelezett, így a platform részére a szolgáltató áfa felszámítása nélkül állítja ki a számlát.

A platformot üzemeltető adóalany nyújtja a Szolgáltatást a saját nevében a nem adóalany igénybevevőknek; ez esetben ő lesz az, akinek a Szolgáltatás után az áfát fel kell számítani, és amelyhez – a feltételek fennállása esetén – igénybe veheti az erre a célra kialakított egyablakos rendszert abban a tagállamban, ahol gazdasági céllal letelepedett.

Ellenben ha a platformot üzemeltető adóalany megdönti a fenti vélelmet, úgy az ügynöki konstrukció szerint a Szolgáltatást a nem adóalany igénybevevő részére a szolgáltató nyújtja, míg a platformot üzemeltető adóalany ellenérték fejében ügynöki

szolgáltatást nyújt a szolgáltató részére. Ez esetben a szolgáltatót terheli a nem adóalany részére nyújtott Szolgáltatás után az áfafizetési kötelezettség, amelynek teljesítéséhez az egyablakos rendszert veheti igénybe.

Belföldön letelepedett szolgáltató a másik tagállamban letelepedett nem adóalanyok részére nyújtott, a fogyasztó letelepedése szerinti tagállamban adóköteles Szolgáltatások után teljesítendő adófizetési kötelezettségének teljesítéséhez nyilvántartásba vetetheti magát az egyablakos rendszerbe.

A platformot üzemeltető adóalany által a szolgáltató részére nyújtott ügynöki szolgáltatás teljesítési helyét az Áfa tv. 37. § (1) bekezdése szerint az igénybevevő gazdasági célú letelepedése határozza meg. Ezáltal ha az igénybe vevő szolgáltató belföldön letelepedett le, az adót belföldön kell megfizetni.

Amennyiben a platformot üzemeltető adóalany belföldön nem telepedett le gazdasági céllal, úgy az Áfa tv. 140. § a) pontja értelmében a belföldön letelepedett szolgáltató fizeti meg a saját nevében az adót a részére nyújtott ügynöki szolgáltatás után.

Kata tv. 5. § (1) bekezdés g) pontjának alkalmazása

E rendelkezés szerint az adóalanyiság megszűnik a bevétel megszerzését megelőző nappal, ha a kisadózó az Art. szerinti kifizetőtől (ideértve a külföldi kifizetőt is) szerez termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékeként bevételt, ide nem értve a TESZOR'15 49.32.11 szerinti taxis személyszállításból származó bevételt.

A Kata tv. 5. § (3) bekezdése szerint a kisadózó a bevétel megszerzését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatósághoz, ha az Art. szerinti kifizetőtől (ideértve a külföldi kifizetőt is) szerez termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékeként bevételt, kivéve, ha a bevétel TESZOR'15 49.32.11 szerinti taxis személyszállításból származik.

Kifizetőtől származó bevétele keletkezik-e és ennek következményeként megszűnik-e az adóalanyisága a kisadózónak, ha a platformtól bevételt realizál?

Ez a helyzet akkor is előállhat, ha a platform ügynöki tevékenységet folytat, azaz távértékesítő, és a vevő, illetve a távolról nyújtott szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatást igénybevevő nem áfaalany között jön létre a szerződés. Ugyanis bevett gyakorlat, hogy a szolgáltatást igénybevevő nem áfaalany az ügynöki minőségben eljáró platform részére fizeti

meg a szolgáltatás ellenértéket, amelyből a platform levonja a jutalékát és az azzal csökkentett összeget utalja tovább a szolgáltatás nyújtójának. Ezt az esetet úgy kell tekinteni, hogy a platform a megrendelő nevében teljesít fizetést, ezáltal a katás egyéni vállalkozó nem a kifizetőnek minősülő platformtól szerez bevételeket, így a Kata tv. 5. § (1) bekezdés g) pontja nem irányadó.

JÓ TUDNI!

A katás egyéni vállalkozó bevételeinek a megrendelő által, a platformnak fizetett összeget kell tekinteni, s nem a jutalékkal csökkentett, a vállalkozónál jóváírt összeget.

Amennyiben a katás egyéni vállalkozó teljesítését úgy kell értékelni, hogy a platform részére értékesíti a terméket, valamint azt a platform nem adóalany személy részére értékesíti tovább, akkor is úgy kell tekinteni, hogy a bevételt ténylegesen nem kifizetőtől kapja, ezért a tárgyalat szabály alapján adóalanyisága nem szűnik meg, így bejelentést sem kell tennie.

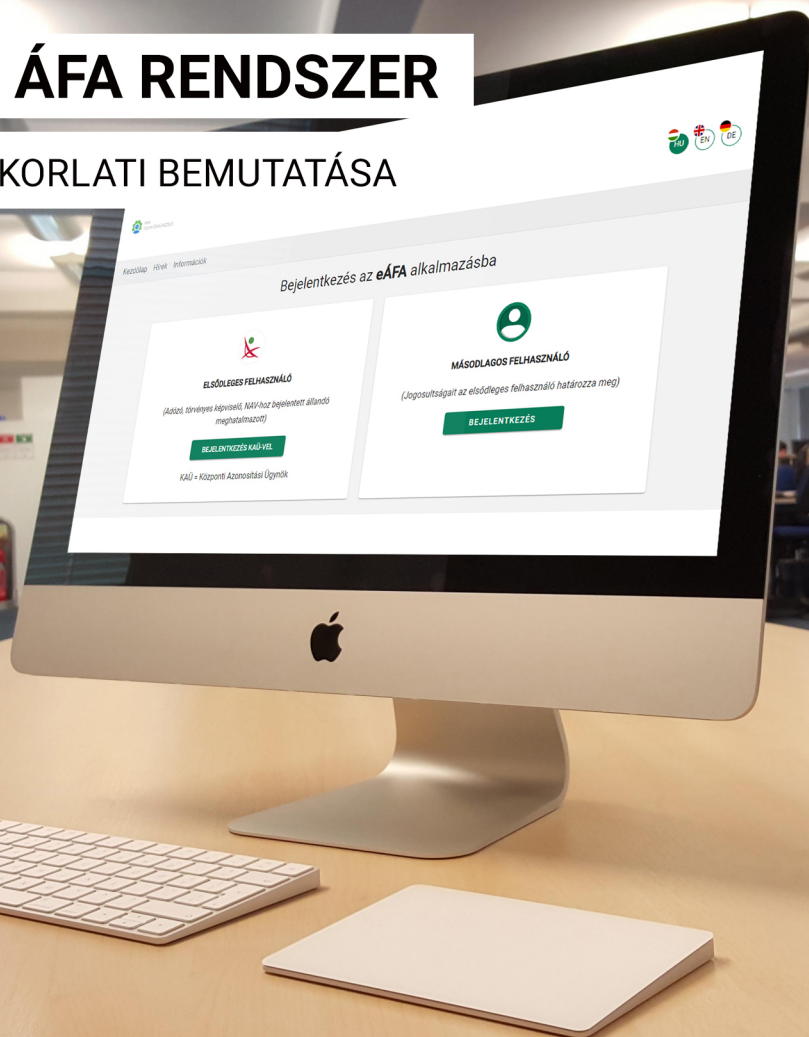
Ugyanez a helyzet akkor is, ha úgy kell tekinteni, hogy a távolról nyújtható szolgáltatást a katás egyéni vállalkozó a platform részére teljesíti, amelyet a platform nem adóalany személy részére tovább értékesít.

Bonác Zsolt
adószakértő

ELEKTRONIKUS ÁFA RENDSZER

AZ EÁFA RENDSZER GYAKORLATI BEMUTATÁSA

VIDEÓKÉPZÉS

DR. SZTANKÓ DÁNIEL

JELENTKEZEM! »

AZ ÜGYVÉD VÁLASZOL

Első írásunkban azzal a kérdéssel foglalkozunk, hogy miként kell/lehet elszámolni a kötelezett (adós) részteljesítését, másképpen fogalmazva: hogyan kell elszámolni, ha a több követelésünknek csak egy részét fizeti meg a kötelezett (adós). Ezután megnézzük, milyen adatvédelmi teendőink vannak üzemorvosi vizsgálat igénylése esetén munkáltatóként.

Dr. Bihary Ákos

Dr. Kaltenecker Dániel

A részteljesítés elszámolása

Mit értünk részteljesítés alatt? Ha a pénztartozás teljesítéseként a kötelezett által megfizetett összeg az egész követelés (tartozás) kiegyenlítésére nem elegendő.

Miért fontos téma ez? Nagyon sok szempontból; főleg a gazdasági forgalommal összefüggésben kötelező könyvelés és adózás szempontjából. Mire kell elkönyvelni a beérkezett részteljesítés összegét, a befolyás alapú adózás (pénzforgalmi áfa) esetén mikor válik esedékessé és mekkora összegű közteher befizetése.

Hogyan kell elszámolni a részteljesítést? Többlépcsős a válaszuk, azaz ha az adott pont szerint nincs válasz, akkor ugrunk a következő pontra és így tovább, míg nem előbb-utóbb lesz egy válaszuk.

1. A szerződés szerinti rendben

Amennyiben a felek a szerződésükben külön gondolnak arra az esetre is, hogy lejárt esedékességű tartozásokat milyen rendben számolják el egymás között, akkor a (nagyon előrelátó) felek által meghatározott rend az irányadó. Például mondhatják azt is, hogy a részteljesítés időpontjához legközelebb eső esedékességű követelésre számolják el (így a korábbi tartozások kamatai tovább ketyegnek).

2. A kötelezett rendelkezése alapján

Ha a kötelezettet a jogosulttal szemben több egyenmű szolgáltatás terheli, és a felajánlott teljesítés

nem fedezi valamennyi tartozását, **a kötelezett a teljesítés időpontjában megjelölheti, hogy mely tartozására kívánja azt elszámolni** [Ptk. 6:41. § (1) bekezdése]. Tipikus példa erre a rendelkezésre a közlemény rovatban az adott számla számának felüntetése.

3. A jogosult választása szerint

A kötelezettel szembeni másik fél (tehát a jogosult) eldönteni, hogy az esedékes és nem vitás tartozások közül a teljesítést melyik tartozásra számolja el. [Ptk. 6:41. § (1) bekezdése]

4/A. Általános szabály (nem csak pénztartozásokra)

Ha egyik fél sem rendelkezett, vagy a jogosult döntéséről a kötelezettet nem értesítette, **a teljesítést a régebben lejárt**, azonos lejárat esetén a kevésbé biztosított, egyenlő mértékben biztosított követelések közül a kötelezetre terhesebb **tartozásra kell elszámolni**. [Ptk. 6:41. § (3) bekezdése]

4/B. Speciális szabály kizárólag pénztartozásokra

Ha a pénztartozás teljesítéseként fizetett összeg az egész tartozás kiegyenlítésére nem elegendő, azt – ha a jogosult eltérően nem rendelkezett, és egyértelmű szándéka sem ismerhető fel –

- elsősorban **a költségekre**,
- majd a **kamatokra**
- és végül a **főtartozásra** kell elszámolni.

Nagyon fontos és a gyakorlatban – tapasztalatom szerint – ritkábban alkalmazott vagy ismert szabály: Ha két cég közötti szerződésből eredően az egyik cég több lejárt esedékességű számla összegével tartozik a másik irányába, akkor részteljesítés és kötelezetti eltérő rendelkezés hiányában a jogosult megteheti, hogy

- elsősorban a számlánként járó 40 EUR összegű **behajtási költségátalányokra** (felhívjuk olvasónk figyelmét, hogy a joggyakorlat alapján a költség-

átalányt esedékessé kell tenni felszólító levéllel, tehát az önmagától nem válik esedékessé),

- másodsorban az egyes tartozásoknak a vállalkozások között irányadó **késedelmi kamatára**,
- harmadsorban a **tőketartozásokra**; itt azonban bejön a 4/A. pont szerinti főszabály, azaz a régebben lejárt tőketartozásokra kell elszámolni.

5. Arányos elszámolás

Ha a teljesítés a 4/A. pont alapján nem számolható el, azt valamennyi tartozásra **arányosan** kell elszámolni.

Ahogy tehát a fentebb írtak szerint látjuk, a több tartozás esetén irányadó elszámolási szabályokat a feleknek érdemes lehet már a szerződés szintjén

(ideértve adott esetben a tartozások keletkezésekor kötött részletfizetési megállapodást is) rendezni. Rögzíthető ugyanakkor, hogy a kötelezett adós rendelkezése esetén az elszámolásnak az ő döntése szerint kell történnie. A lehetőségek akkor nyílnak ki a jogosult számára, ha az adós nem rendelkezik.

Dr. Bihary Ákos

ügyvéd

(Ecovis Hungary)

Dr. Kaltenecker Dániel

ügyvéd

(Ecovis Hungary)

Dr. Farkas Márton

A munkáltató adatvédelmi teendői a kötelező üzemorvosi vizsgálat új szabályai kapcsán

A 2023-as év végi jogalkotási dömping egyik sláger-témájának számított a Munka Törvénykönyve és a munkavédelmi törvény módosítása, amely az addig irányadó általános törvényi kötelezettségen enyhítve 2024. szeptember 1-jei hatálybalépéssel megnyitotta annak lehetőségét, hogy csak miniszteri rendeletben meghatározott munka- és feladatkörök ellátó munkavállalók vonatkozásában maradjon fenn a munkaköri alkalmasság kötelező egészségügyi vizsgálata.

A törvényi felhatalmazásnak eleget téve 2024. szeptember végén meg is jelentek az ágazati miniszteri rendeletek, amelyek rögzítették, hogy az adott ágazaton belül mely feladatkörök esetén kötelező továbbra is a munkavállalók alkalmasságát foglalkozás-egészségügyi vizsgálat útján ellenőrizni.

Az ágazati miniszteri rendeletek hatálybalépésével immár tisztázódott a helyzet annak kapcsán, milyen jogai és kötelezettségei állnak fenn a továbbiakban a munkáltatóknak ezen a téren. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 49. § (1a) bekezdése szerint **a munkára való alkalmasságról orvosi vizsgálat alapján kell dönten a jogszabályban meghatározott esetekben vagy a munkáltató erre irányuló döntése esetén.**

Azokban a munkakörökben tehát, amelyek a fenti említett rendeletek hatálya alá esnek, továbbra is törvényen alapuló kötelezettség az alkalmassági vizsgálat elvégzése. **Minden más munkavállaló**

esetén viszont a munkáltató döntésén (és pénztárcáján) múlik, hogy fenntartja-e az alkalmassági vizsgálat szükségességét vagy a továbbiakban mellőzi azt.

Fontosnak tartom felhívni a munkáltatók figyelmét, hogy amennyiben – a munkavállalók egészségét szem előtt tartva és felelősen eljárva – a törvényi felhatalmazással élve az üzemorvosi vizsgálat kötelezettségét fenntartják a munkavállalók számára, arra vonatkozólag **az adatvédelem területén is merülnek fel teendők.** Az üzemorvosi vizsgálatához kapcsolódóan ugyanis a munkáltatónak értelemszerűen adatkezelési tevékenységeket is el kell látnia: bár a vizsgálat részletes eredményéről az üzemorvos kizárólag a vizsgált munkavállalót tájékoztatja, **a munkáltató az alkalmasság tényéről vagy éppen annak hiányáról magától az üzemorvostól értesül.** Ez az adat ráadásul egészségügyi adatnak, következtésképpen a GDPR alkalmazásában **különleges személyes adatnak minősül**, így fokozott figyelmet igényel az adatkezelők részéről.

Ennek körében a munkáltatók eleddig akkor jártak el GDPR-konform módon, ha a kötelező alkalmassági vizsgálatra vonatkozólag adatkezelési tájékoztatást biztosítottak a munkavállalók részére (optimális esetben a munkaviszony további adatkezelési vonatataira is kiterjedő írásbeli munkáltatói adatkezelési tájékoztatóban), amelyben az adatkezelés jogalapját az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítésében jelölték meg.

Abban az esetben, ha a munkáltató olyan munkavállalókat is foglalkoztat, akik vonatkozásában immáron nem jogszabályi előírás alapján, hanem a munkáltató saját döntése miatt marad fenn az alkalmassági vizsgálat kötelezettsége, **a jogi kötelezettség tel-**

jesítésére vonatkozó jogalap ezentúl nem lesz helytálló: mivel a munkáltató csak egy jogszabályon alapuló felhatalmazást kapott annak a döntésnek a meghozatalára, hogy a továbbiakban fenn kívánja-e tartani a kötelezettséget vagy sem.

A megfelelő jogalap kiválasztása ugyanakkor közel sem tűnik nyilvánvalónak: a munkavállaló hozzájárulására alapított adatkezelést a hatósági gyakorlat szűk körben ismeri el jogszerűnek, mivel munkáltató–munkavállaló relációban mindig aggályos, hogy mennyiben minősül önkéntesnek a munkavállaló hozzájáruló nyilatkozata. Ráadásul a hozzájárulást a munkavállaló bármikor jogosult visszavonni, így erre alapítva a továbbiakban a munkáltató nem lenne jogosult az újabb vizsgálatokhoz kapcsolódó alkalmasági adatot kezelni.

Felmerülhetne még a GDPR 6. cikk (1) bekezdés d) pontja (az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges), de ezt a lehetőséget éppen a különleges személyes adatokra vonatkozó szabályok zárják ki, ott ugyanis az érintett cselekvőképtelensége is szükséges ennek a jogalaphoz az alkalmazásához.

Valójában tehát **nem marad más lehetőség, mint a munkáltató jogos érdekére alapítani az adatkezelés jogalapját, amelynek érvényességéhez ebben az esetben is az érdekmérlegelési teszt elvégzése és igazolása lesz szükséges.** Ebben a körben azt kell figyelembe venni, hogy a munkavállaló jogosult az adatkezeléssel szemben tiltakozni, ám véleményem szerint a munkáltatónak az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés biztosítására vonatkozó törvényi kötelezettsége elsőbbséget kell, hogy élvezzen azzal az érdeksérelemmel szemben, amely a munkavállalót az adatkezeléssel összefüggésben éri.

Önmagában tehát a törvénymódosítással összefüggő munkáltatói feladatok nem merülnek ki az üzemorvosi szerződések felülvizsgálatában és szükség szerinti módosításában, szükséges ugyanis a belső szabályozás megfelelő kiigazítása a jogszabályoknak megfelelő további működés fenntartása érdekében.

Dr. Farkas Márton
ügyvéd
(Ecovis Hungary)

ECOVIS HUNGARY
the lawyer • the tax adviser • the auditor • the accountant

VEZINFÓ

Aktuális jogi, adózási hírek
közérthetően

WWW.JOGADO.HU

MEGSZŰNIK AZ ÜGYFÉLKAPU. ÁTÁLLÁS AZ ÜGYFÉLKAPURÓL AZ ÜGYFÉLKAPU+-RA, DÁP-RA

Gyakorlati bemutató lépésről lépésre -
Ügyfélkapu megszűnése, DÁP törvény,
Ügyfélkapu+, Digitális állampolgárság
(1 db videó, 90 perc tananyag)

DR. SZTANKÓ DÁNIEL

EZ ENGEM IS ÉRINT! »

**Minden
egy
helyen!**

SZAKKÖNYVEK

ÉLŐ/ONLINE KÉPZÉSEK

VIDEÓK/E-LEARNING

BUDAPESTI TANTERMI KÉPZÉSEK

VIDÉKI TANTERMI KÉPZÉSEK

TANÚSÍTVÁNYT NYÚJTÓ KÉPZÉSEK

VEZINFÓ KIADÓ ÉS TANÁCSADÓ KFT.

Cím: 1143 Budapest, Gizella út 42-44.

Telefon: (+36 1) 236 0635

E-mail: info@vezinfo.hu

Weboldal: www.vezinfo.hu

VEZINFÓ